HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina helmikuun 1. pnä | PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA | 2:nen vuosikerta ▪ 1934 No 5

Kalsta puhuu 19. 2. Heimolassa SKJ:n ja IKL:n suhteista.

Luottotaloutemme asemasta

TOTUUS SAATAVA SELVILLE.

Mieluumminko rahat savu-torveen kuin työtä työttömille?

Maatalous-Osake-Pankki on nyt seurannut Helsingin Osakepankin esimerkkiä ja poistanut puolet osakepääomastaan.

Poistot johtuvat luottotappioista. Osaa Pankkien myöntämistä lainoista **ei ole** voitu periä takaisin — ei edes muuttamalla rahaksi niistä asetetut vakuudet.

Maamme talouselämälle myöntämistä luotoistaan ovat pankkimme perineet korkoja. Näiden korkojen suorittamiseen on talouselämän täytynyt käyttää osa sen luomista arvoista. Monessa tapauksessa ei silloin ole jäänyt jälelle niin paljon, että kyseessä oleva yritys olisi tuottanut voittoa; päinvastoin on usein mahdollinen voitto muuttunut tappioksi.

Silloin on yrityksen pääoma-arvo vähentynyt. Sillä rahaahan kannattaa sijoittaa johonkin yritykseen ainoastaan, jos se **voittona tuottaa** vähintäin yhtä paljon, kuin mikä k.o. rahat **voisivat tuottaa korkona.** Juuri tällainen pääoma-arvojen »laihtuminen» on kaivanut pohjan pankkilainojen vakuuksien alta. Ja kuta enemmän yrityksiä näin on velkojensa vuoksi tyrkytetty rahaksi muutettaviksi, sitä enemmän on niiden hinta edelleen painunut alas.

Näin ollen pankeille maksettujen korkojen huomattavaa osaa vastaamassa ei ole ollut mitään talouselämän luomia todellisia arvoja.

Täten syntynyt vajaus on siis täytynyt ottaa **pääomasta.** Siitä pääomasta, minkä pankin osakkaat ovat lainanneet pankille, ja pankit edelleen lainanneet talouselämälle.

Molempien pankkien poistot nousevat yhteensä noin 200 miljoonaan markkaan. Tämän määrän ovat siis pankkimme kiskoneet talouselämältä yli sen, minkä talouselämä on itse asiassa jaksanut tuottaa.

Yksityispankkiemme antolainaus on nyt noin 9 miljaardia. Poistetut 200 miljoonaa vastaavat noin 2 % tälle luottomäärälle. Nuo 200 miljoonaa, jotka on nyt poistettu yhdellä »reippaalla, rohkealla ja viisaalla» leikkauksella, olisi myöskin voinut pankkien osakkailta **vähitellen** »poistaa» — myöntämällä talouselämälle yhden vuoden aikana luottoa 2 % halvemmalla. Tämä olisi merkinnyt talouselämälle niin suurta helpoitusta, että yritysten pääomat olisivat säilyneet arvossaan, ainakin suuremmalta osaltaan.

(Jatk. siv. 3)

Salaperäisyyskö ja "arvovalta" luottojen parhaat tukipylväät?

Suurtapahtumat pankkimaailmassa antavat aihetta monenlaisiin ajatuksiin, olletikin kun on vaikea saada tietää, mitä kaikkea saattaa olla näitten »keisarileikkausten» takana. Sellaiset tapaukset, että 2 pankkimme pääomista aijotaan poistaa 213 milj., jotta pankeille aiheutuneet tappiot voitaisiin peittää, ovat huomattavia juttuja. Samanaikaisesti, kun tällaiset tapaukset odottavat virallisia vahvistuksia yhtiökokousten puolelta, keinotellaan mainituilla osakkeilla erittäin vilkkaasti arvopaperipörssissä.

Aivan todenmukaista on, että nyt ilmitulleet tappiot ovat jo esimerkiksi vuosi takaperin olleet aivan ilmeisiä, vaikka niitä ei ole tuotu julkisuuteen. Huolimatta siitä, että arvovaltaisimmat tahot ja ennen kaikkea Suomen Pankin pääjohtaja selittävät, että asiat ovat kaikki kunnossa, toimenpiteet ovat luonnollisia ja samalla tarkoituksenmukaisia ja että pankeilla ei ollut mikään suoranainen pakko näin tehdä, on ilmeistä, **että asiat eivät pankkimaailmassa ole olleet, kuten kansakunnan talouselämä ja jo lain henkikin suorastaan vaativat.**

Nyt esitettyihin poistoihin vei mainitut pankit suorastaan pankkilaki, se oli hätäkeino, johon vain voitiin turvautua, huolimatta meidän arvovaltaisimman pankkimiehemme vakuutteluista, joita tuskin kukaan omilla aivoillaan ajatteleva henkilö uskoo kaiken tapahtuneen jälkeen. Uutta pääomaa tappioitten peittämiseksi ei missään tapauksessa hakemallakaan olisi löytynyt tässä vaiheessa.

Pankkilaki säätää, että jos 1/4 pankin pääomasta katsotaan menetetyksi, niin silloin ei pankki enää ilman muuta saa jatkaa toimintaansa, vaan on tilit tarkastettava, kutsuttava pankkitarkastusviranomaiset paikalle ja tehtävä ilmoitus valtioneuvostolle, **»joka voi määrätä rahojen vastaanoton ottolainaustileille sekä rahojen suorittamisen pankista, paitsi sen hoidosta sekä saatavien ja muiden varojen turvaamisesta aiheutuviin välttämättömiin menoihin, kokonaan tai osittain keskeytettäväksi enintään neljän kuukauden ajaksi.«**

Näin pankkilaki. Tappioittensa peittämiseksi aikoo Maatalouspankki järjestää

(Jatk. siv. 3)

16.000:n työttömyys adressi tuottakoon tosituloksia!

Sos. Dem. suhtautuu siihen vain silmienkääntämistempulla.

Mutta käytännöllinen ratkaisu on mahdollinen.

»Ei ole totisesti liikoja pyydetty, kun vaaditaan saada tehdä työtä ja tästä työstä sellainen palkka, että sen varassa voi elää.»

»Raha ei lähde liikkeelle, ellei kuluttavalla yleisöllä, josta työväki muodostaa suurimman osan, ole työtä ja siitä sellaisia palkkoja, että voivat ostaa elintarpeita ja muita kulutustarvikkeita itselleen.»

Nämä lauseet ovat lainatut »Suomen Sosialidemokraatin» pääkirjoituksesta 29. 1. 34. Sinänsä ne ovat oikeaan osuvia sanoja, eikä meillä ole muutenkaan mitään muistutettavaa k.o. pääkirjoituksen **sisältöä** vastaan. Mutta samasta pääkirjoituksesta **puuttuu** jotakin niin oleellista, ettei voida sitä uskoa vilpittömäksi. Täytyyhän sospomojen aina silloin tällöin näyttää oppilailleen, että he **kirjoittavat** viimemainittujen puolesta, kunhan vaan asia päättyy tähän kirjoittamiseen, eikä johda työväen aseman **todelliseen** parantamiseen, niin etteivät enää niin kipeästi luulisi tarvitsevansa heitä puoltajinaan.

S. S. nimittäin ei kerro, mistä saadaan rahaa töiden järjestämiseksi työttömille **riittävän laajassa mittakaavassa.** Lehti vaatii »yleisten töiden» järjestämistä **veronmaksajien** rahoilla, mutta kuitenkin itse kirjoittaa näin:

»Veronmaksajien lukumäärä on yhä pienentynyt, veroäyrin suuruus kohonnut ja kuntain mahdollisuudet paikoittain kulutettu niin loppuun, että valtion (siis **taas** veronmaksajat!) on täytynyt puuttua asiaan.»

S. S. viittaa siis tiehen, jonka se itse todistaa nousevan pystyyn! SKJ viittaa TOISEEN todelliseen tulolähteeseen. Lue, Suomen työläinen tästä samasta lehtemme numerosta kirjoituksemme »Luottotaloutemme asemasta totuus saatava selville», niin ymmärrät minkätähden sinulla ei ole työtä; ja ymmärrät lisäksi, että sitä voidaan kyllä sinulle järjestää, jos vain halutaan. Älä luota toisiin, vaan vaadi **itse** oikeutesi.

Sospomot kyllä ovat tästäkin todellisesta tulolähteestä tietoisia, mutta he eivät uskalla siitä mitään kirjoittaa, sillä he ovat itse salassa rahavallan renkiä.

SKJ:n perusajatuksiin sisältyy työttömyyskysymyksen ratkaisemisen avain:

1. Kunkin yksilön velvollisuudet ovat suuremmat kuin hänen oikeutensa, jotka ehdoitta ovat alistettavat kokonaisuuden etua ja tarpeita palvelemaan.

4. Valtakunnan ehdottomana velvollisuutena on huolehtia Suomen kansalaisten toimeentulomahdollisuuksien turvaamisesta ja näitten jatkuvasta kehittämisestä terveiden kehityslakien pohjalla. Työttömyys ja sen aiheuttama hätä eivät saa eisintyä maassa, jolla on suunnattomat edellytykset hyvinvointiin.

8. Kansantalouden tehtävänä on kysynnän tyydyttäminen*), eikä lainapääoman mahdollisimman suuri kannattavaisuus. On luotava taloudellemme edellytykset pysyttäytyä vapaana nykyisen korkotalouden rasituksista. Siksi on vapauduttava ylivaltiollisesta rahamahdista, sillä vain siten voidaan toteuttaa yhteiskunnallisen elämän ja kansantalouden korkeinta lakia yhteishyvää ja estää keinottelu kansalaisten työllä.

9. Rahatalou on niinikään alistettava valtakunnan kokonaisuuden palvelijaksi.

---

*) Siis: toimeentulomahdollisuuksien turvaaminen.

Luottamus talouselämään on heikkoa mutta keinotteluun riittää rahaa.

Paitsi »poistoista» johtuneet suoranaiset tappiot, ovat eräiden pankkiemme osakkaat kärsineet vielä toisissa muodoissa tappioita. Ne, jotka esimerkiksi ostivat Helsingin Osakepankin osakkeita juuri ennen joulua, jolloin niiden kurssi oli n. 92 mk:n paikkeilla, saavat nyt myydä ne paljon halvemmalla, ja saavat lisäksi »ilon» maksaa omaisuusveroa **olemattomastakin** pääomasta, ja lisäksi näitten osakkeiden vuoden lopussa vallinneen 98 mkn huippukurssin perustalla! Kuka on vähänkään nykyisestä talousjärjestelmästä perillä, ei kylläkään erehdy uskomaan että »pikkusäästäjät» olisivat ne, jotka ovat tässä pörssipelissä voittaneet. Sen sijaan herrat »arvovaltaiset» saanevat kylläkin nostaa tantieminsa menneen vuoden »voitosta», koska »poistot» astuvat» voimaan» vasta kuluvan vuoden aikana. Tämän «voiton« **todellinen suuruus ilmenee kuin 7 % voitosta vähennetään pois 50 %» poistot.**

Ja onko edes varmaa, että tuo 7 % osinko joutuu todellakin jaettavaksi? Sanomalehdistössämme on vakavassa äänilajissa kirjoitettu tällaista menettelytapaa vastaan. Itse asiassa tuntuukin oudoksuttavalta, että jaettaisiin osinkoa olemattomalle pääomalle, joskin voidaan sanoa, että tämä vain merkitsee »poiston» supistamista 50 %:sta 43 %:iin — siis pieni »lohdutus» osakkaille.

Mutta entäs jos pankin johto yleisen mielipiteen painostuksesta lopulta päättääkin olla jakamatta tuota osinkoa? Silloin tästä täyttämättä jääneestä lupauksesta on hyötyneet vain — osakekeinottelijat. Sillä selväähän on, että tuo lupaus on huomattavassa määrässä tukenut Helsingin Osakepankin osakkeiden kurssia

(Jatk. siv. 3)

IKL:n Valkoinen viikko.

Vaikutelmia alkajaisjuhlassa Heimolassa 29. 1. 1934.

Vapaussodan valkoinen kenraali, nykyinen sotamarsalkka Mannerheim on lausunut ajatuksen: Nyt ei kysytä, mitä mies oli vuonna 1918, vaan mitä hän on nyt. Tämä lausunta osoittaa, että vapaussodan painavin mies ymmärtää vapaussodan merkityksen ja sen perinnön, minkä se meille jätti. Räikeänä vastakohtana tälle ajatukselle on ajatus viettää erikoista valkoista viikkoa. Tämä osoittaa, että viikon suunnittelijat eivät ymmärrä oikein vapaussodan perintöä ja valittaen täytyy sanoa, **että viikon viettäjät monen monet kunnon kansalaiset ovat nyt "harhaan johdettuja".**

Puhua samanaikaisesti työmiehen asian ajamisesta, hänen asemansa ja elinehtojensa parantamisesta sekä samalla viettää n.k. valkoista viikkoa ovat kaksi asiaa, joita enää ei nykyaikana ole syytä yrittää yhteen kytkeä.

Näin kumminkin yrittää IKL:n johto. Valkoisen viikon alkajaisjuhlassa Heimolassa 29. 1. 34 illan päänumeroina oli kaksi puhetta, joista toisen piti tuomari Kallia ja toisen maisteri Helanen.

Molemmat puheet rakentuivat vapaussodan muisteloihin ja tunnettuihin iskulauseisiin. Edellinen puhe erikoistui kuitenkin työmiehen asian alalle. Puheesta kävi selville, että IKL on tullut huomaamaan, joka myös julkilausuttiin, että sen nykyisellä ohjelmalla ei voida saada työmiestä puolelle ja siksi laaditaan paraikaa uudelleen ja lähiaikoina julkaistaan "yksityiskohtainen ja riittävän selvä ohjelma", kuten sanat kuuluivat, jonka uskotaan lumoavan suomalaisen työmiehen. Puheessa myös huomautettiin, että IKL on potenut riveissään sivistyneistön puutetta, mutta että nyt on liikkeellä siksi suuri määrä sivistyneistöä, että se pystyy ajamaan työväen asiaa. Työmiehen ei tarvinne siis muuta, kuin äänestää IKL:ää ja luottaa liikkeen "sivistyneistön" lupauk-

(Jatk. siv. 2)

Hitlerin puhe.

Tammikuun 30 päivänä, jolloin vuosi oli kulunut siitä, kun Saksan kansallissosialistinen hallitus ryhtyi maan asioita hoitamaan, piti Adolf Hitler valtiopäivillä suuren poliittisen puheen, joka, gramofoonilevyn kautta illalla useampaan otteeseen radioitiin maailmalle kaikkien Saksan yleisradioasemien välityksellä.

Puhe oli niin sisällöltään kuin esittämistavaltaan erittäin voimakas ja suorastaan myrskyiset suosionosoitukset keskeyttivät Saksan kansan johtajan vähän väliä. Se antoi hyvin täydellisen kuvan Saksan sisäisten olojen ja ulkopoliittisen aseman huomattavasta vakiintumisesta, mutta myöskin siitä valtavasta luovasta työstä jonka edessä seisovat uuden Saksan kansalliset johtomiehet.

Hitlerin puhe oli omiaan tuottamaan monarkisteille pettymyksen. Hän päättävästi torjui kaikki heidän toivomuksensa.

Erittäin pontevasti korosti Hitler Saksan rauhansäilyttämistahtoa, mutta yhtä voimakkaasti hän myöskin alleviivasi Saksan järkkymätöntä tasavertaisuusvaatimusta.

Yhteisvaikutelmana Hitlerin puheesta jäi se tosiseikka, että **uusi kansallinen Saksa on luovan työn ja sen oikeuksien valtakunta** ja on sellaisena pidettävä parhaana esikuvana koko maailmalle.

SURULLINEN PARIVALJAKKO

TYÖVÄKEÄ "VALISTAMASSA"

Kaksi alakertaa »Suomen Sosialidemokraatin« numerossa 30. 1. 34 muodostavat kuvaavan esimerkin siitä, kuinka Suomen työläisiä yritetään vetää huulesta.

Toisen alakerran on laatinut porvarillisten sanomalehtimiesten sama kaveri, proletaari ja kapitalisti Sasu Punanen, saadakseen tilaisuutta valitella, että muutkin kuin hän itse ovat keksineet keinoja ansaita rahoja ja elää herrasväen tavoin »punaisen aatteen« palveluksessa — esimerkiksi sen kansainvälisen vakoilu- ja myrkyttäjäkoplan jäsenet, (joista hän pakinassaan kirjoittaa).

Toisen alakerran on laatinut Stalininkin hylkäämä kansainvälisten juutalaispankkiirien salakätyri, seikkailija Karl Radek, joka sanomalehtineekerin ominaisuudessa on seurannut neekeritanssijatar Josephinen esimerkkiä olla halveksimatta meidän pientä maatamme tulolähteenä.

Tämä surullinen parivaljakko siis nyt kilpailee Sirkuskadun areenalla kumpiko heistä jaksaa pitemmälle johtaa työväkeä harhaan. Vuoden 1918 tapahtumat ovat meillä järkyttävänä muistona siitä, mihin tuo parivaljakko tähtää.

Suomen työläinen! Herää oivaltamaan, ettei sinun elinehtosi milloinkaan parane, niin kauan kun siihen luulet pääseväsi vain tukemalla ja **äänestämällä** poliittisten patenttilääkkeiden mainostajia. Vain kehittämällä **itseäsi,** itsenäisesti ajattelemaan ja toimimaan, pääset tuloksiin, jotka takaavat sinulle ja jälkeläisillesi parempia elämisen mahdollisuuksia.

Puseromiehen silmänisku.

Nimitys *»arvovaltainen»* kummittelee nykyään yhtä usein puoluelehdistön palstoilla ja puoluekihojen mölinässä kun se tunnettu ja salaperäinen, nähty ja einähty, kuultu ja eikuultu, neuvostolainen vakoilutaistelu- ja pirtukuljetuslentokone, joka on kotoisin Arkangelista, Narvikista y.m. paikoista pohjoisnavan eteläpuolella. Niin, — se lentokonejuttu on muuten helposti selitettävissä, ja minä ihmettelen, etteivät meidän »arvovaltaiset» juutalaishistoriantuntijat ole sitä huomanneet. Eihän se olekaan lentokone, joka täällä kummittelee, vaan Elias-profeetan tulirattaat ne ovat, jotka siellä kosmoksessa purjehtivat täyttä kyytiä.

Mutta nyt jouduinkin kokonaan sivulle siitä pääasiasta. Nimittäin *arvovallasta.* Siis minulle kävi aivan samalla tavalla kuin järjestelmän »arvovaltaisille», jotka märehtivät sivuseikkoja, ja jättävät pääasian sikseen, sillä siihen eivät olekaan perehtyneet. Ja se onkin »arvoltaisten» merkki!

Ja koska kerran puhutaan tosiasioita, niin haluaisin kysyä, tietääkö joku mitä on osakepääoma. Muutamilla yhtiöillä ja pankeillakin kuulemma on sellaista. Minun käsitteeni mukaan osakepääoma on velkaa, siis yhtiön tai pankin velka osakkeenomistajille. Ja kun äskettäin pari pankkilaitoksistamme poisti puolet osakepääomastaan, niin se merkitsi, minun ymmärrykseni mukaan sitä, *että vedettiin reippaasti, rohkeasti ja viisaasti* paksu viiva saamamiehien puolen saatavan yli. Ja siitä silmänkääntötempusta järjestelmän »arvovaltaiset» olivat niin innossaan, että olivat lähellä haljeta. Minä olen kunnollinen kansalainen, ja haluan myöskin ansaita kiitosta ja kunniaa »korkeimmilta tahoilta». Olen siis myöskin päättänyt ryhtyä velkojani poistamaan, että minuakin kerran kutsuttaisiin rohkeaksi ja viisaaksi. Ja senpätähden en tulekaan maksamaan kuin puolet vuokravelastani, puolet räätälilaskustani, puolet panttilaitoksesta saamastani »lainapääomastani» sekä tietenkin myös puolet — verovelastani. Ja te, Suomen maanviljelijät, — seuratkaa oman pankkinne esimerkkiä, olkaa »rohkeita ja viisaita» — poistakaa reippaasti puolet velkataakastanne. Eläköön Helsingin Osake-Pankki, Maatalouspankki ja — järjestelmän »arvovaltaiset», ja heidän taloudellinen »keisarileikkauksensa».

Vieläkin kysymys. Tiedättekö ketä kutsutaan »arvovaltaiseksi»? Joo — henkilöitä, joilla on paksu lompakko ja komea pankkitili. Heillä on toisin sanoen suuri *rahallinen arvo, ja silloin heillä on myöskin valtaa.* Muuten äijällä saa olla sahajauhoja aivoissaan. Se on nykyjärjestelmän »arvovalta», jota ei suinkaan voi sanoa tasa-vallaksi. Siitä emme pääse pakkohuutokaupallakaan, eikä siihen pysty, IKL:n eikä tavaratalo Tempon »valkoiset viikot». Ei, Suomen kansa on herätettävä näkemään oma *arvonsa,* ja sen on otettava *valta* takaisin yleisvaltiolliselta rahamahdilta ja sitten, vasta sitten, työ ja työntekijä pääsee arvoon ja — valtaan!

VIIKON UUTISIA

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän hakemiston, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

25. 1. Kansallismuseossa kävi vuonna 1933 37.332 henkilöä (vuonna 1932 38.608).

*

25. 1. Valtion puhelinlinjaverkko laajennetaan 12.763 kilometrille. Tarkoitukseen käytetään noin 20.000.000 markkaa.

25. 1. Vuonna 1933 takavarikoitiin 651.558 litraa pirtua.

*

26. 1. Asuntohypoteekkipankin kurssitappiot vuonna 1933 olivat 28 milj. mk.

*

26. 1. Suomen selluloosan vienti vuonna 1933 oli 784.207 tonnia. Saman vuoden selluloosan tuotanto oli 921.245 tonnia.

*

26. 1. Helsingin poliisilaitos on määrännyt, että kaupungin jazzikapakkojen tulee 1. 2. 34 alkaen sulkea ovensa jo kello 1 yöllä.

*

26. 1 Joulukuun aikana 1933 tuotiin maahamme 126,526 tonnia hiiliä, joista Puolasta 62,955, Englannista 59,661 ja Saksasta 3,910 tonnia. — Syyksi siihen, että Puola on joutunut ensimmäiselle paikalle, vaikka sopimuksen mukaan 3/4 hiilistä olisi ostettava Englannista, mainitaan, että puolalaiset hiilet ovat 4 shillingiä tonnilta halvemmat, eli toisin sanoen, säkkipillimusiikki maksaa 4 shillingiä hiilitonnilta, mitä hintaa ei Suomen kansa näy suostuvan siitä maksamaan.

Muistopäivinä.

Näinä päivinä 16 v. sitten tapahtuivat ensimäiset sotatapahtumat vapaussodan virallisen alun jälkeen. Sanomalehdetkin ovat jo ennättäneet mainintansa asiasta lausua. Puoluelehdet ovat selittäneet vapaussodan velvoituksen omalla tavallaan ja käyttäneet sen omaa arvostelua kestämätöntä asemaansa parantaakseen ja puolustaakseen. Niinpä Helsingin Sanomat lausui pääkirjoituksessaan 28. 1. 34 mm., että nykyään on selviydytty monista tärkeistä kysymyksistä ja vältytty kohtalokkaista erehdyksistä sen kautta, että auttamassa on ollut *"vapaussodan armeijaa innostanut yhteisen hyvän tahto, ja muisto niistä demokraattisista aatteista, jotka pystyivät luomaan voittajahengen.* IKL taas huhkii ja viettää paraikaa patenttoimaansa valkoista aatetta oikein valkoisella viikolla. Vapaussodan perintöä ovat kaikki koettaneet kilpaa vaalia, vaikka IKL on tahtonut sen omaksua yksinoikeudekseen. Helsingin Sanomissa on lausuttu julki sekin ajatus, että ne, jotka ovat tuoneet tänne uusia ajatuksia, uuden elämän tuulahduksia, ovat unohtaneet sen hengen, joka vapaussodassa vallitsi.

Nämä kaikki ovat selviä todisteita siitä, mitenkä väärin meillä voidaan ymmärtää vapaussotaa, sen velvoituksia ja ennen kaikkea sen perinnön vaalimista.

Vapaussota käytiin Suomen vapauden puolesta sekä ulkopoliittisessa ja sotilaallisessa mielessä että myöskin kansalaisvapauksien ja -oikeuksien puolesta. Näihin kansalaisoikeuksiin on myöskin luettava oikeus tehdä työtä, saada luova työ kunniaan ja sen oikeudella nykyaikaa ja ihmisyyttä vastaava toimeentulo.

Isänmaansa puolesta tappeli vapautusarmeija, mutta tähän isänmaakäsitteeseen kuuluivat myöskin sellaiset tekijät kuin koti, kontu, työmaa, työnoikeus, työnilo, yleinen hyvinvointi, jotka tekijät luovat juuri isänmaakäsitteen kestäväksi ja pysyväiseksi, sekä saavat aikaan sen, että puolustustahto ja puolustuskunto säilyvät ja takaavat maamme eheyden ja koskemattomuuden. Nämä ovat ne kalliit arvot, joitten puolesta ainakin valtavin osa vapausota-armeijaamme taisteli. Valitettavasti täytyy rehellisyyden nimessä myöntää, että oli voimia, jotka itsekkäässä mielessä olivat vapaustaistelijoiden tukena ja vapausodassa oli heillä isänmaallisuus vain kilpi omahyväisille likaisille etuiluhaaveilleen. Se, joka tahtoo vaalia vapaussodan perintöä, hänen täytyy myöskin pitää huolta siitä, että edellämainitut tekijät tulevat vaalituiksi.

Onkohan meillä tässä suhteessa oikein menetelty? *Ovatko meillä koti, kontu, kansalaisten työ pidetty pyhänä? Onko meillä yhtään valtiollisessa elämässä virallisesti edustettua puoluetta tai ryhmää, joka olisi tässä suhteessa täyttänyt velvollisuutensa taikka edes yrittänyt täyttää sitä?* Eikö se ole viha, itsekkyys, puoluemieli ja vallanhimo, jotka kullekin ryhmälle ovat sanelleet toimintaperusteet. Ei ole vielä minkään valtiollisen ryhmän johto omaksunut rehellisessä mielessä vapaussodan perinnön vaalimista itselleen. Tässä arvostelussa tahdomme korostaa ja eliminoida pois suuret puolueisiin kuuluvat joukot, jotka ovat viattomia ja hyvässä uskossa luottaneet johtajiinsa ja näitten lupauksiin.

Tuntuu näin ollen vapaussodan rehellisistä taistelijoista melko katkeralta sellaisten ajatusten omahyväisyys, joihin yllä on viitattu ja jotka ovat olleet puoluelehtiemme palstoilla. On rikos vetää vapaussodan henki nykyistä itsekästä puolue- ja talouselämää palvelemaan ja suojelemaan. Vapaussodan armeijaa innoittanut yhteisen hyvän tahto on ollut vaikuttamassa vapaussodan jälkeenkin, mutta se on ymmärrettävä niin, että *huolimatta nykyisen järjestelmän rikollisesta, itsekkäästä politiikasta, yhteishyvän tahto on siitä huolimatta vaikuttanut, että kansa on toivonut ja odottanut, että suunta muutettaisiin sekä pysynyt kärsiessäänkin rauhallisena.* H. S:t puhuu demokraattisista aatteista, jotka *"pystyivät luomaan voittajahengen"*. Asian on todellisuudessa niin, että *vaikka tämä demokraattis-parlamentaaris-liberalistinen järjestelmä on itsekkyydessään vaikuttanut päinvastaisesti, niin sittenkin Suomen kansan terve vaisto ja juuri tuo vilpitön yhteishyvän tahto loivat vapaussodassa voittajahengen.*

Valittelut siitä, että uusilla virtauksilla tahdotaan jakaa kansamme entistä useampiin karsinoihin, ovat tekopyhää oman itsekkyyden ja etuilun verhoamista. Surkuttelut siitä, että vapaussodasta muodostui myöskin kansalaissota, eivät myöskään johda positiiviseen tulokseen. Meidän täytyy kylmästi ja avonaisesti tunnustaa ne virheet ja harhaotteet, jotka johtivat kansalaissotaan. Samalla kun me toteamme, että marksilaisjohtajat vihan ja intohimon lietsonnallaan sekä johtaja-asemaansa väärin käyttäen yllyttivät suuret joukkonsa taistelemaan toisia kansalaisia vastaan maamme perivihollisen rinnalla, samalla meidän täytyy todeta, että tällaisen rikkinäisyyden aiheuttajana olivat ne olot, jotka vapaussodan alla vallitsivat. Suomalainen työmies oli jätetty marksilaisjohtajien kyisen valheverkon pauloihin ja porvaristo ei pannut rikkaa ristiin, se hoiteli vaan omaa itsekästä politiikkaansa ryöstäen työtä. Tällaisella menettelytavalla se rakensi pohjan vihan lietsonnalle ja oli osatekijänä saastuttamassa kansalaisiamme marksilaisuuden ja luokkavihan myrkkyyn. Tällä pohjalla on löydettävissä syy siihen, että vapaussotamme muodostui myöskin kansalaissodaksi.

Ikävintä on, ettemme vieläkään ole vapaussodasta mitään oppineet emmekä vieläkään ymmärrä sitä testamenttia, jonka vapaussota meille jätti. Me emme vieläkään tunne, mihin vapaussodan perinnön oikea vaaliminen meitä velvoittaa. Marksilainen työmies, joka vapaussodassamme verensä kuiviin vuodatti, *nukkui siinä uskossa, että hän oli oikean asian puolesta henkensä heittänyt.* Hän oli nähnyt, että yhteiskunnan tukipylväät olivat hänen työtänsä saalistaneet, hänelle ei myönnetty toisille kansalaisille n.s. parempiosaisille kuuluvaa ihmisyysarvoa ja tällöin oli helppo syöttää hänelle marksilaisuusmyrkkyä. *Hän kaatui johtajiensa harhaanjohtamana hyvässä uskosa, mutta väärän asian puolesta. Taistelija, joka vapausarmeijan riveissä talviset hanget verellänsä punasi ja kalleimpansa uhrasi, hän teki sen uuden elämän uskossa, oikean asian puolesta, vapauden ja isänmaan hyväksi, mutta nämä käsitteet ymmärrettyinä niin, kuten yllä on viitattu.*

Näiden molempien kaatuneiden veri ja muistot velvoittavat niitä, jotka vapaussodan testamentin tahtovat oikein ymmärtää, niin toimimaan, että ne tekijät, jotka luokkavihan aiheuttivat ja marksilaiskylvölle pohjan rakensivat, poistetaan tyystin yhteiskunnastamme. Mutta siihen ei vie meitä se vihan kylvö, mitä paraikaa maassamme tehdään. Isänmaallisuuden nimessä meillä sanotaan, että kansaamme pirstova *"punainen valhe"* on tuhottava. Se on luonnollisesti tehtävä, mutta samanaikaisesti kun meillä isänmaallisuushuudot kaikuvat, samanaikaisesti meillä *samat huutajat ja isänmaallisuuden tukijat, yhteiskunnan arvovaltaiset saalistavat työtä ja kansalaisten omaisuuksia vapaan kilpailun valhetta keppihevosenaan käyttäen, kasvattaen ja kehittäen uuden kansalaisveren vuodatuksen siementä. Tämä on niin sanoakseni "valkoinen valhe"*, joka ja sen *kansaamme saastuttava myrkky on myöskin lopullisesti hävitettävä maastamme.*

Jos mieli eheyttää kansamme, saada se todella rehellisesti isänmaalliseksi, niin silloin meidän on paljastettava sekä punainen että valkoinen valhe.

Meillä ei saa olla punaisia ja valkoisia, vaan Suomen kansalaisia ja yksimielinen Suomen työtätekevä kansa, joka osaa antaa arvon työlle ja yhteiselle hyvälle.

Tähän työhön velvoittavat meitä vapaussota, sen meille jättämä kallis testamentti, kansamme onni ja isänmaamme itsenäisyys.

KANSALLISEN KULTTUURIMME KUVASTIN.

Todellista isänmaallisuutta nehitämme muistamalla esi-isiemme kulttuuria rakentavaa työtä ja sen tuloksia. — Kuluvan vuoden aikana tulee "Herää Suomi" joka numerossaan ylläolevalla otsikolla julkaisemaan sanottuun päämäärään tähtääviä kirjoituksia. Kehoitamme kansallista kulttuuriamme harrastavia henkilöitä, jotka voivat asettaa käytettäväksemme tarkoitusta varten sopivaa, todellisesti arvokasta historian, uskonnon, tieteen, taiteen, tekniikan, ***perintätapojen ym. aloilta****, ottamaan yhteyttä toimitukseemme.*

KANTELETTAREN RUNOJA.

TURVATON.

Onneton olin minä ollessani,
Onneton tähän kylään tullessani;

Onnettomaksi olen minä luotu,
Ei ole minulle ilopäivää suotu.

Turvoa ei ole siellä, eikä täällä,
Enempi kuin linnulla lentonsa päällä.

Maailma minua nyt paljoki vaivaa,
Ja minun eteheni kuoppaa kaivaa.

Ystäväni on myös ynsiäks tuliut,
Kun hän on maailman juttuja kuullut. —

Kuulepas, kultani, vielä sana yksi:
Kuinka tulin minä näin hyljätyksi?

Kuka sinun eksytti rakkauen tiellä? —
Tule, tule kertaki luokseni vielä.

Muistatko muinen kun marjassa käytiin,
Ahosilla istuttiin, leikkiä lyötiin? —

Päivä se paisti ja pienet kukat loisti;
Kukatki ne ketosilla iloamme toisti.

Linnut ne laulelivat metsien päällä;
Meistä he lauloivat siellä ja täällä.

Ei ole ajat enää, niinkuin olit ennen,
Entiset ajat ovat olleet ja menneet.

Entinen oma kulta ei enää hoia;
Niin se mun heitti kun pienen linnun poian.

Toivoni raukesi, meni juuri tyhjään,
Ei ole mulla nyt ilopäivää yhtään.

Olen ma kun kyyhkynen vierahalla maalla,
Lentävä lintunen taivahan alla.

Olen ma kun oksalla varpunen pieni,
En tieä kuhun otan matkan ja tieni.

Nuoruusikä rientää ja aikani kulkee;
Jopa noista vaivoista väsymyski tullee.

Päiväni päättyy ja elämäni katkee,
Multa se mureheni peittää ja kätkee.

MISTÄ NYT MINUN OSANI?

Osa oli minulla ennen,
Niinkuin muilla muuallaki,
Kun kasvoin ison koissa,
Elelin emoni mailla.
Kasvoin kun kala meressä,
Vesa nuorella norolla,
Niinkuin putki puuta vasten,
Saraheinä vuorta vasten,
Vitikkö mäkeä vasten,
Kasvoin taaton kannikoilla,
Venyin veikon viipuloilla,
Maammoni kananmunilla,
Sisareni sianlihoilla.
Poiss' on nyt osani multa,
Katehessa kohtaloni.
Missäpä minun osani,
Kussa kurjan kohtaloni? —
Tulen tuiman tiettävissä,
Ilmivalkian varassa,
Osani paloi palossa,
Turmeltui tulen sisässä
Pahana palokesänä,
Tulivuonna voimatonna.

KOISTA EROTETTU.

Koti korkia näkyvi,
Aitti kaunis kaljottavi,
Jossa veikkoni viruvat,
Siskoni sirottelevat —
Veikot vierahat minulle,
Sivukulkijat sisaret,
Emo vielä vierahampi,
Ouompi oma emoni.
Emoni minun erotti,
Kantajani karkotutti
Poies muista lapsistansa,
Kauas kantamaisistansa,
Tuulipuolelle tupoa,
Pohjaispuolelle kotia,
Pohjan tuulta tuntemahan,
Ärjyntää älyämähän.
Jo tunnen katala kaikki,
Tunnen tuulet, tunnen tuiskut,
Tunnen ainoiset ahavat,
Tunnen tuimat vastarinnat,
Tunnen jäiset jäasatehet
Sekä räntäisen satehen.
Yht' en tule tuntemahan:
Ehtoja oman emoni,
Oman veljen veikkoutta,
Mielisiivoa sisaren.

PIMIÄ ISOTON PIRTTI.

Oli mulla muoto muinen,
Oli muoto muinen rinnan,
Kun ma notkuin nuhrempana,
Kasvoin heinän karvallisna.
Hyvä on lapsen lassa olla
Hyvä vanhemman varassa;
Ikävä isättä olla,
Outo äitittä eleä,
Vaiva suuri vanhemmatta;
Pimiä isoton pirtti,
Vaikka päivä paistakohon,
Sokia emoton soppi,
Vaikka kuu kumottakohon.

EI KUINKAAN HYVÄ.

Pah' on orjana eleä,
Käy toisen käskyläissä;
Teen mä työtä työn ajalla,
Väännän bartion väellä,
Täytän käskyt, kannan väskyt,
Kärsin käsnäiset lapiot,
Ei oo hyvä siitäkänä,
Tuostakana tuon parempi,
Torutahan torkunnasta,
Manataan makoamasta.

NYT ON KAIKKI KALLISTUNNA.

Kun olin miessä nuorempana,
Hersyin heinänkarvaisena,
Silloin kelpasi kestin käyä,
Kestin käyä ja kisata;
Lysti oli syöä, lysti juoa,
Lysti leikkiä piteä,
Markan maksoi mallaskappa,
Killingin humalanaula,
Nyt ne on kaikki kallistunna,
Elo entinen hävinnä,
Nyt on kukkaro kulunna,
Rahat saaut rauennunna.

MUUT JA MINÄ.

Muut istui iloitsemahan,
Painuvat pajahtamahan;
Minä istun itkemähän,
Ja painun pahalle mielen.
Ilossahan muut elävät,
Leikissähän leikamoivat;
Minä hoikka huolissani,
Palo pakkopäivissäni.
Muill' on tässä mustat kengät,
Saappahat somannäköiset;
Minä virsussa vitistän,
Tuohikengissä kitistän.
Muill' on kauhtanat komiat,
Sinertävät silkkiviitat;
Mull' on nuttu nukkavieru,
Takki tappurannäköinen,
Muill' on pitkät piipunvarret,
Kopat kopran täytehiset;
Minä tynkyllä typytän,
Nahkavarrella naputan.
Muut syövät murukaloja,
Ja juovat olutpunaista;
Minä kiiskiä kitustan,
Vesilientä lippielen.

IKL:n Valkoinen viikko.

(Jatk. siv. 1)

siin, kuten marksilaislaumat johtajiinsa. Näin uskotaan työväestöä saatavan liikkeen riveihin.

Ylläolevan selostus puheesta vaatinee pari lyhyttä huomautusta. Ohjelman muutos, vaikka se tehtäisiin useamminkin kuin kolme kertaa vuodessa, ei sellaisenaan kesää tee, vaan se henki ja vilpitön mielenlaatu, jolla asiaa ajetaan. Sitä paitsi ei liene luultavaa, että suomalainen työmies uskoo, jos johtajat kalastustarkoituksessa ohjelmaa lakkaamatta muuttelevat. Me emme tällä ole mitenkään tahtoneet sanoa, ettei IKL:n ohjelma olisi remontin tarpeessa, mutta tahdomme korostaa, että huonollakin ohjelmalla voidaan saada hyvää aikaan, jos johtajilla on vilpitön halu ajaa kansakunnan parasta. Toiseksi huomautamme, **ettei työmiehen asiaa ymmärrä ja voi ajaa sivistyneistö, vaan työmies itse.**

Tuomari Kallia puheensa loppupuolella sanoi, että IKL on täyttävä sen ammottavan kuilun, mikä on punaisten ja valkoisten välillä. Maisteri Helanen kumosi tämän ajatuksen sanoessaan, ettei näiden kahden välillä olevaa kuilua voi umpeenluoda, vaan että on vain valittava kahden välillä, joko tahi, muuta vaihtoehtoa ei ole.

Meillä ei muuten olisi ollut mitään syytä lehdessämme tähän kokoukseen kajota, mutta kun siellä painostettiin, oikein kyllä, että suuri osa kansalaisiamme vapaussodassa oli harhaan johdettu väärää asiaa palvelemaan, niin rehellisyyden nimessä ja puheena olevan liikkeen suurien, vain hyvää tarkoittavien joukkojen vuoksi, tahdoimme tuodda asian esille, ettei tässäkään tapauksessa väärien profeettojen vaikutuksesta syntyisi liiaksi "harhaan johdettuja" kohtalokkaine seurauksineen.

Työttömyyden kymmenet käskyt.

1. Talouselämää ei ole ilman työtä. Työttömyys on sentähden talouselämän tuho.

2. Työttömyyteen on aina ja joka paikassa sama alkusyy, nimittäin: talouselämän ohjaamisen puutteellisuus, s.o. tuotannon ja kulutuksen sopusointuisan kehityksen puutteellisuus.

3. Talouselämän ohjaamisen puutteellisuus tulee näkyviin nykyisen valtiojohdon kykenemättömyydessä selvittää kaksi vierekkäistä tapahtumasarjaa. Toisaalta työttömyyden ja sen seuraamusten poistaminen, toisaalta työmahdollisuuksien rahoittaminen ja tämän puutteen selvittely. Viimemainittu siitäkin huolimatta, että löytyy kylliksi työvälineitä, teollisuuslaitteita, s.o. alkupääomaa työnteon mahdollistuttamiseksi.

4. Talouselämämme ohjaamattomuus perustuu liberalistisen (vapaan) talouselämän yliliioiteltuun herruuteen, jonka mukaan talouselämän kannustajana ja eteenpäin työntäjänä on yksistään *inhimillinen itsekkyys.* Perusta, jonka kelpaamattomuus voitaisiin todistaa, vaikka ei olisikaan käytännössä meillä selvää kuvaa rappeutumisesta ja lopullisesta sortumisesta.

5. Työttömyyden poistaminen vaatiikin, että talouselämän kannustajaksi tulee kokonaisuuden etu siellä, missä yksityisen etu ei enää pysty kokonaisuutta palvelemaan.

Koska valtio on kokonaisuuden edun vaalija, niin työttömyyden poistaminen ja talouselämän jatkuva ohjaaminen tässä mielessä vaatiikin valtion tarttumista talouselämän ohjaamiseen, niin että kokonaisuuden etu ja yksityisetu kumpikin oikealla paikalla pääsevät vaikuttamaan talouselämään hedelmöittävästi.

6. Tämä valtion järjestelytoiminta ei saa rajoittua ainoastaan talouselämässä tapahtuvien toimintahäiriöiden poistamiseen, vaan täytyy valtion ryhtyä käytännöllisiinkin toimenpiteisiin työmahdollisuuksien järjestämiseksi ja uusien työmarkkinoiden luomiseksi.

7. Työmarkkinoiden vilkastuttamiseen tarvittavat pääomat voidaan luoda niillä edellytyksillä, mitkä vilkastuva talouselämän kiertokulku tuo. Ottaen huomioon, että luoton oikea lähde on talouselämä itse, mikäli sen tuottoa kansakunta tarvitsee. Luoton luominen tässä mielessä on täysin perusteltua ja vaatii ainoastaan rahatalouselämämme vastaavaa teknillistä järjestelyä. Uuteen kokonaisuutta palvelevaan rahatalouselämään siirtyminen on työttömyyden jatkuvan poistamisen edellytys.

8. Työttömyyden poistaminen luo sentähden valtiolle mahdollisuuksia julkisien ja kansakunnalle tarpeellisten töiden suorittamisen ilman, että yksityiset työmarkkinat tai verokanta sen kautta mitenkään haitallisesti kehittyvät.

9. Työttömyys on valtakunnassa sen talouselämän terveyden tai sairauden puntari ja näyttää, missä määrin valtiojohto tai järjestelmä on kyvykäs kansakunnan elämää ohjaamaan tai ei.

Elinvoimainen kansa tulee sellaisen sairauden kerran alkuvoimaisella tarmollaan voittamaan.

10. Työttömyyden suvaitseminen kansakunnan keskuudessa ei ole ainoastaan järjettömyyttä, hirtehishuumoria, vaan on syvälle kansakuntamme sieluun vaikuttava siveellinen rikos, koska se ryöstää ihmiseltä hänen ensimäisen ja alkeellisimman luonnon asettaman velvoituksen turvata elämänsä tarpeet työllä. Elämän perustotuus, "otsasi hiessä pitää sinun leipäsi syömään", on lopullisesti käytännössäkin muodostunut koko kansakunnallemme turmiota ennustavaksi ivaksi.

Työttömyyden poistaminen asettaa niinollen valtakunnan johdolle mitä suurimmat siveelliset velvollisuudet. Jos se sitä ei pysty täyttämään, on kansakunnan luotava itselleen uusi johto tai valmistauduttava tuhoutumaan.

26. 1. Viranomaisille on lähetetty 16.951 henkilön adressi työttömyyskysymyksessä.

*

26. 1. Valtioneuvosto on määrännyt valtion menoarvioon sisältyvät vientipalkkiomäärärahat seuraavasti käytettäviksi: voille ja juustoille 58,6 milj., sianlihalle 6,4 milj. ja kananmunille 30,0 milj. markkaa. Vientipalkkiot ovat toistaiseksi voille 5,000 mk., juustolle ja munille 2:50 mk. ja sianlihalle 3:25—2:50 mk. kilolta.

*

27. 1. Viipurin läheisyydessä syöksyi Merijoen lentoaseman Moth-mallinen lentokone jäälle, jolloin mekaanikko Mauno Saarinen sai surmansa ja lentokoneen ohjaaja, lentokersantti Osmo Reijonen sai vaarallisia vammoja. Kone murskaantui täydellisesti.

*

28. 1. Maatalousosapekankki on seurannut Helsingin osakepankin esimerkkiä: sen hallintoneuvosto on nimittäin reippaasti, rohkeasti ja viisaasti ehdottanut puolet osakepääomasta poistettavaksi. Poiston jälkeen tulee osakepääoma olemaan 30,000,000 mk.

*

28. 1. Kansataloudellinen Yhdistys on täyttänyt 50 vuotta. Sen perustaja oli Yrjö Sakari Yrjö-Koskinen.

*

28. 1. Imatran voima-aseman teho lisätään 90,000 kilowattiin, hankkimalla siihen vielä viides, 22.000 kilowattin koneistoa.

*

28. 1. Kuusitoista vuotta sitten riisuttiin Pohjanmaalla ensimmäiset venäläiset aseistaan, mikä tapaus merkitsi vapaussotamme alkua.

*

28. 1. Makiniemen edustalla ovat kalastajat löytäneet lumesta tehdyn valotornin, jonka epäillään toimineen jonkunlaisena majakkana »kummitusientäjille».

29. 1. Eräs harjoituslennoilla oleva lentokone syöksyi Porvoon lähistöllä maahan. Kone murskaantui mutta lentäjä, luutnantti Uuno Mäkelä, pelastui laskuvarjon avulla.

*

29. 1. Viron ja Suomen väliset kauppasopimusneuvottelut alkavat helmikuun alkupuoliskolla, ja on aikomus saada kauppavaihto lisääntymään noin 3-kertaiseksi.

*

30. 1. Maatalousministeriö on kehoittanut asutushallitusta hankkimaan tilastoa heinäkuun 1 p. jälkeen pakkohuutokaupalla yksityisille ja yhtymille myydyistä maatiloista. On aikomus lunastaa ne valtiolle asutustarkoituksiin käytettäviksi.

*

30. 1. Julkisiin menoihin käytettiin Suomessa vuonna 1931 noin 5 miljardia markkaa. Kansallistulomme samalta vuodelta on laskettu noin 15:ksi miljardiksi. Nettomenot jakaantuivat seuraavasti: valtio 3.077 milj., kaupungit 1.220 milj.; maalaiskunnat 1.022 milj. mk.

*

30. 1. Tikkurilan koelaitoksessa viljellyistä tupakoista on tehty savukkeiden valmistuskokeita, jotka antavat aihetta toivomuksiin, että tälläkin alalla löytyy mahdollisuuksia kotimaisen tuotannon kehittämiseen.

*

31. 1. Valtioneuvosto on kiinnittänyt keskusvirastojen huomiota siihen, että valtion töissä on maksettava sellaiset palkat, että työntekijät perheineen tulevat toimeen ilman kuntien apua.

*

31. 1. Vedenpuute virroissa tekee haittaa teollisuuslaitoksien työtä. Paremmassa asemassa ovat ne, joilla on höyryvoimalaitoksia, ja eräät muut saavat Imatran voimalaitokselta lisävoimaa.

*

1. 2. Eduskunta kokoontuu tänään.

*

"Vapaan kaupan" harrastajamme nyt vaivaavat päitään, olisiko hiilenostajiltamme riistettävä oikeus tuoda hiiltä vapaasti maahamme tai vapausko viedä siitä maksu maastamme.

卐

25. 1. Palestiinassa on löydetty ihmisten luurankoja, joiden ikä arvioidaan 30.000 vuodeksi.

*

26. 1. Norjan hallituspula on ratkaistu siten, että Movinckel'in porvarillinen vasemmistohallitus on saanut luottamuslauseen ja jäänyt paikalleen.

*

27. 1. Saksa ja Puola ovat tehneet 10 vuoden ystävyyssopimuksen, jonka tarkoituksena on edistää rauhaa Kellog-sopimuksen hengessä. Kaikki riidat ratkotaan välittömien neuvottelujen kautta.

*

27. 1. Tri Hämäläinen ei ole vielä onnistunut todeta mitään myrkkyainetta everstil. Asplundin ruumiissa.

27. 1. Saksan entinen keisari Wilhelm on täyttänyt 75 vuotta.

*

28. 1. Chautemps'in hallitus Ranskassa ei kestänyt Stavisky-huijausjutun kansassa aiheuttamaa suuttumusta, vaan eroaa. Tämä ei kuitenkaan viene muihin seurauksiin, kuin että joku saman vapaamuurari-klikin miehiä — luultavasti Herriot tai Daladier — muodostaa uuden hallituksen, jakaen paikat samoille veljilleen.

*

29. 1. Puolan edustajakamari on hyväksynyt uuden perustuslaki-ehdotuksen, joka huomattavasti lisää presidentin ja hallituksen valtaa kansanedustuslaitoksen kustannuksella. Saman uuden perustuslain hyväksyminen senaatissa pidetään varmana.

*

29. 1. Saksan ja Puolan välinen ystävyyssopimus on miltei kaikissa maissa herättänyt suurta tyydytystä. Ainoastaan Stalin on sen johdosta ilmaissut suurta hermostuneisuutta, — ja sehän myöskin todistaa sopimuksen osuneen oikeaan.

*

30. 1. Saksassa on juhlittu kolmannen valtakunnan voimaanastumisen vuosipäivää. Hitler piti eduskunnassa suurpoliittisen puheen, joka vastaanotettiin valtavilla suosionosoituksilla.

*

30. 1. Saksassa lopetetaan osavaltakuntien hallintoelimet siirtäen niiden tehtävät yhteisen valtakunnan elimille. Monarkistiset järjestöt lopetetaan.

*

30. 1. Nepal'in maanjäristyksessä on 3,000 henkilöä saanut surmansa.

*

30. 1. Venäläiset stratosfäärilentäjät ovat onnistuneet nousta 20,600 metrin korkeudelle, mikä on uusi ennätys ja 2,600 m. enemmän kuin Piccardin saavuttama korkeus.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA 卐

Työrintamme laajenee.

OMA huoneusto Sörnäisiin.

Melkein koko toimintamme ajan on meitä kiusannut sopivan huoneuston puute Pitkänsillan tuolla puolen. On käytetty pieniä kokouksia varten yksityisten jäseniemme huoneustoja, mutta se on ollut melko vaikeaa. Nyt on tässä suhteessa saatu parannus aikaan. Meillä on oma huoneusto Kalliossa, V:s Linja 14.

LUKUTUVAN JA KERHON

varsinainen avaus ja pieni juhlallisuus olivat sunnuntaina v.k. 28 pnä. Järjestömme johtaja tässä tilaisuudessa puhui työmme merkityksestä työmiesten keskuudessa ja korosti sitä seikkaa, että ilman työmiehen myötävaikutusta meillä ei ole mahdollisuutta onnellistuttaa ja eheyttää tätä kansaa.

Aluevartijat sen jälkeen kukin vuorollaan toivat lyhyissä puheissaan julki aatteemme voiman Suomen kansan herätystyössä. Näin jäi tämä huoneusto täyttämään sille ajateltua tehtävää olla lukutupana ja keskustelupaikkana kaikille aatteemme harrastajille. Huoneusto on auki kaiken päivää.

KOKOUKSIA

tullaan huoneustossa pitämään toistaiseksi joka ilta klo 19, joten Sörnäisten, Kallion yleisölle tarjoutuu tilaisuus tutustua aatteisiimme joka ilta. Yleisten kokousten pito alkoi tämän viikon maanantaina, jolloin yleisöä oli huoneusto vallan tupaten täynnä, kuten sen jälkeen joka ilta. Suuri joukko on aina jäänyt ulkopuolelle, kun eivät ole sopineet sisään. Me toivomme kumminkin, että kaikille haluaville tarjoutuu tilaisuus kokouksiin, kun niitä pidetään joka päivä. Puhujina kokouksissa tulevat olemaan järjestömme vartijat. Kokouksissa annetaan tilaisuus yleisölle kysclyihin ja vastaväitteisiin.

Mielenkiinto asiaamme on jo Pitkänsillan tuolla puolenkin voimakkaasti hereillä.

TILAUSKILPAILUMME.

Tilaushankintakilpailumme jakautuu sekä kuukausi- että kokonaisuushankintaan. Tammikuun hankinta päättyi siis cilen ja osoittivat tulokset seuraavaa:

1 palk.	Hels. 4. alue,	pistem.	9,9.
2 „	„ 6. „	„	8,5.
3 „	„ 1. „	„	7,1.
4 „	„ 7. „	„	4,8.
5 „	Länsi-Uusimaa	„	4,7.
6 „	Hels. 19. alue	„	4,6.
7 „	Jyväskylän alue	„	4,3.
8 „	Hels. 14. alue	„	4,1.
9 „	Vaasan alue	„	3,7.
10 „	Kuopion alue	„	2,7.

Lähinnä oli Pihtipudas. Koska lukijoillemme lienee hauska nähdä miten kuukausihankintatulokset näyttivät joulukuun viimeisenä päivänä, julkaisemme ne tässä uudelleen:

1 tila Hels. piiri 4. alue.
2 „ Hels. piiri 7. alue.
3 „ Hels. piiri 19. alue.
4 „ Länsi-Uusimaan alue.
5 „ Jyväskylän alue.
6 „ Hels. piiri 1. alue.
7 „ Hels. piiri 14. alue.
8 „ Hels. piiri 6. alue.
9 „ Turun alue.
10 „ Kuopion alue.

Kuten näkyy, on huomattavin parannus tapahtunut Helsingin 6. ja 1. alueessa, sillä ne ovat työntyneet huomattavasti ylöspäin.

Kun tarkastelee näitä molempia kuukausituloksia, niin huomaa, että n.s. 10 parhaan alueen joukosta puuttuu Helsingin 12. ja 11. sekä 20. alue. Haagan, Hämeenlinnan, Mäntsälän, Porvoon, Loviisan, Viipurin alueet. Nyt kun alamme helmikuun kilpailua toivottavasti n.s. nolla-alueetkin aloittavat paremmalla vauhdilla.

KOKO HANKINTAKILPAILU

piti päättyä nyt tammikuun viimeisenä päivänä, mutta asia on niin, että kilpailijoitten pyynnöstä on päätetty antaa vielä helmikuu jatkoaikaa, jotta Matti Myöhäsetkin ovat tilaisuudessa osallistumaan palkintoihin. Tarkkailumme osoittaa nyt että:

1 tila (1) Hels. 4. alue.
2 „ (2) Hels. 7. alue.
3 „ (3) Hels. 19. alue.
4 „ (5) Länsi-Uusimaan alue.
5 „ (4) Jyväskylän alue.
6 „ (7) Hels. 1. alue.
7 „ (6) Hels. 6. alue.
8 „ (8) Hels. 14. alue.
9 „ (9) Vaasan alue.
10 „ (10) Kuopion alue.

Lähinnä Helsingin 11. alue. Siis kun kilpailumme jatkuu niin hankinta myös ja tietysti tulokset sen mukaan.

HENKILÖKOHTAINEN

hankinta osoittaa, että:

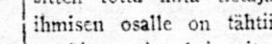
1 tila (1) alv. Koistinen, Helsinki.
2 „ (2) toim.p. Lindqvist, Helsinki.
3 „ (3) jv. Uusitalo, Helsinki.
4 „ (4) alv. Rutanen, Jyväskylä.
5 „ alv. Vesterlund, Lohja.
6 „ (5) tkv. Johansson, Helsinki.
7 „ (9) alv. Oksanen, Helsinki.
8 „ (7) aluev. Jansson, Karjaa.
9 „ (6) valist.v. Herrmann, Helsinki.
10 „ (10) aluev. Kull, Vaasa.
11 „ (10) alv. Patanen, Helsinki.
12 „ (—) joht. Kalsta, Helsinki.
13 „ (—) aluev. Sjöstrand, Kuopio.
14 „ (—) aluev. Saarto, Helsinki.
15 „ (—) tkv. Hakala, Jyväskylä.
15 „ (—) tkv. Smalen, Helsinki.

Lähinnä jv. Kelkka Helsingistä.

Viikon päästä taas jatketaan tarkastelua.

Tosi-kertomus.

Eräs henkilö, nimi jääköön veroilmoitusten takia mainitsematta, poikkesi eräänä tammikuun päivänä S.K.J:n arpajaistoimistoon Laivurinrinne 2 — osti yhdellä markalla S.K.J:n arpoja yhden ainoan kappaleen — ja voitti kauniin pöytäliinan, minkä myyjä hänelle heti kääri pakettiin. Onnellinen voittaja aikoi lähteä saaliineen, mutta ovelta hän kääntyi takaisin ja osti toisenkin arvan yhdellä markalla — ja katso ihmettä, siinäkin oli numero ja siis myöskin voitto, vieläpä arvokkaampi kuin edellinen. — Ihmeellistä, tuumi ostaja, minulla ei yleensä ole ollut onnea arpajaisissa, mutta nämä lienevätkin aivan erikoiset arpajaiset etenkin, kun voittonsa saa heti ulos ja jokainen numero voittaa. — Ovatko sitten kaikki arvat numeroituja ja mitenkä sellainen yritys voi kannattaa itsensä, kysyi voittaja ihmeissään. — Ainoastaan joka kymmenes arpa on numeroitu, mutta jokainen numero kyllä voittaa — vastasi myyjä luonnollisesti. — Minä en oikein usko, missä ne tyhjät arvat sitten ovat, sillä ettehän tahtone uskotella minulle, että ottaessani, vain kaksi arpaa olen tyhjien joukosta kummallakin kertaa ottanut juuri voittoarvan, tiedusteli ostaja edelleen. — En tahdo uskotella Teille mitään, vaan vakuutan, että samassa paikassa, mistä olette ottanut arpanne, on myöskin tyhjiä — ellette usko, niin kokeilkaa edelleen, ehkä sieltä tulee tyhjäkin vastaan — selitti myyjä. — Ystävämme osti kolmannen ja vieläpä neljännenkin arvan — tällä kertaa tyhjiä — asiat ovat sittenkin oikealla tolalla — tuumi ostaja ja jatkoi edelleen ostoaan — sai väliin tyhjiä, mutta ihmeteltävän paljon myöskin voittoja — ja mikä ihmeellisintä, kaikki voitot arvokkaita käytännön esineitä ja kaikki voittonsa sai heti. — Lieneekö sitten totta mitä tietäjät sanovat, että ihmisen osalle on tähtiin jo ennakolta merkitty vain yksi voiton päivä vuodessa ja tänään lienee ollut minun voitonpäiväni — huomenna jo ehkä jonkun toisen — tuumi ostaja itsekseen — keräili tyytyväisenä voittopakettinsa ja lähti.

Niin — tänään on ehkä juuri Sinun voitonpäiväsi, hyvä lukija — oletko muistanut edes koettaa onneasi — ellet, niin tee se aivan heti. S.K.J:n Arpajaistoimisto tarjoaa sinulle erinomaisen kokeilutilaisuuden, sillä näitä S.K.J:n arpoja on vielä jälellä huomattava määrä — on voittoarpoja ja on tyhjiäkin — joten asiat ovat oikealla tolallaan. Arpoja on saatavissa, paitsi Arpajaistoimistosta, myöskin useammilta S.K.J:n jäseniltä Helsingissä. Painakaa mieleenne vielä eräitä huomattavia seikkoja näiden arpojen suhteen, nim. että

Jokainen numeroitu arpa voittaa.

Jokainen voitto on heti perittävissä S.K.J:n arpajaistoimistosta.

Jokainen arpa maksaa vain yhden markan.

HEIMOLAN taistelukokouksemme

Helmikuun 19 pnn tulee muodostumaan oikein suurkokoukseksi.

Kuten jo viime numerossamme lyhyesti mainittiin on SKJ:n kokous Heimolassa t.k. 19. pnä. Kokouksen ohjelma on nyt jo valmis. Tilaisuudessa tulee puhumaan järjestömme johtaja Kalsta ja aluev. Säde sekä aluev. Vakkuri. Kalstan puheen aiheena on SKJ:n ja IKL:n suhteitten kehittely.

Aluev. Säde puhuu aiheesta juutalaisrahamahdin ja vapaamuurariuden vaikutus puolueittemme toimintaan. Kokouksen loppuun on varattu aikaa ja tilaisuutta keskustelulle.

Lippujen hinnat tulevat olemaan 5:— permannolle ja 3 mk. parvekkeelle.

Lippuja on nyt jo saatavana järjestön jäseniltä ja toimistoistamme E. Makasiinink. 6 sekä 5 linja 14.

Säde Jyväskylässä.

Perjantaina 2. 2. puhuu aluevartija Yrjö Säde Helsingistä Jyväskylän Kauppalaisseuran talossa klo 19,30. Samassa tilaisuudessa puhuvat junttavartija Reino Auvinen ja aluesihteeri Veikko Rutanen.

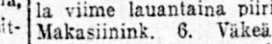
Lauantaina t.k. 3 pnä Laukaan Oksalan Keskisessä puhuvat aluevartijat Säde ja Ollikainen sekä aluesiht. V. Rutanen klo 19. Sunnuntaina samat puhujat esiintyvät Laukaan Tarvaalan Kuoppalassa klo 14 ja Laukaan Kuntalassa klo 18.

Yleisön on syytä muistaa nämä kokoukset ja saapua joukolla seuraamaan uuden suunnan päämaaliohjelman selvittelyä.

Keski-Suomessa muuten ruvetaan jo heräämään. Kyllä on aikakin.

Herää Suomi!

卐

— **Reipas illanvietto** oli Hels. 4 alueella viime lauantaina piirihuoneustossa E. Makasiinink. 6. Väkeä oli toistasataa henkeä. Ohjelmassa oli erikoisen mainan kannattava kirjailija Rauanheimon puhe, jota läsnä olevat hartaudella kuuntelivat. Taiteilija, rouva Turusen kauniit yksinlauluesitykset olivat mielinumeroita. Tyytyväisin mielin erottiin vasta pikkutunneilla.

*

— **Helsingin 4, 14 ja 20** alue toimii yhteisen illanvieton perjantaina tk. 2 pnä H.O.K:n kerholla Turuntie 30, käynti Runeberginkadun puolelta, alkaen kello 20. Runsas ja vaihteleva ohjelma. Tilaisuus on varattu ainoastaan alueitten omille jäsenille ja heidän tuttavilleen. Illanviettoon pääsyoikeus on ainoastaan kutsukortin saaneilla.

Horst Vessel

laulu nuotteineen

on saatavana **Smk. 5:— kpl.**

E. Makasiinink. 6. **SKJ.**

25 kpl. tilauksesta

20 % alennus.

卐

— **Onnistunut kokous** oli viime sunnuntaina Pakinkylän V.P.K.-talossa. Läsnä oli paikkakuntalaisia yli 50 henkeä ja Helsingistäkin järjestön jäseniä toistakymmentä, joten kaikkiaan oli seitsemänkymmentä. Helsingin 20 alueen aluev. Murole piti kokouksen avajaispuheen. Aluev. Säde ja tkv. Tilus pitivät myöskin voimakkaat ja valaisevat puheet aatteemme »synnyistä syvistä«. Vaitiolo lienee ollut tyytyväisyyden merkki läsnäolijoissa, kun yritettyä keskustelua ei syntynyt. Voimme ilolla merkitä, että vihdoin Pakinkyässäkin aletaan S.K.J.-aatetta ymmärtämään.

*

— **Hels. 4 ja 14 sekä 20 alueen** vartijain puhuttelut pidetään toistaiseksi joka sunnuntai kello 17 H.O.K.-kerholla.

*

— **Heimolan suur-taistelukokouksen** lippuja on alettu myydä. Kysyntä näyttää olevan suuremmoinen. Varatkaa lippu, jottei ole liian myöhäistä. Kokous on kuten tiedämme t.k. 19 pnä.

Puheita kokouksessa pidetään aineista: SKJ:n ja IKL:n suhteiden kehittelyjä ja juutalaisten ja vapaamuurarien vaikutus puolue-elämään.

Puhujina esiintyvät SKJ:n johtaja Kalsta ja aluevartija Säde

*

— **Helsingin 4 alueen I tukikohdan** yhteiset tukikokoukset ja toveri-iita on joka toinen viikko Käsityöläisyhdistyksen huoneustossa Kansakouluk. 10. Seuraava kokous on ensi maantaina tk. 5 pnä klo 20.

MAATALOUS-kysymyksestämme.

Suomen Kansan Järjestön järjestökursseilla 18. 1. 34. pidetty esitelmä.

Maataloudessa on maan eri käyttömuodoilla eli -lajeilla aivan erikoinen merkitys. Meidän maamme, jonka koko maapinta-ala tätä nykyä on noin *34½ miljoonaa ha,* eri osat ovat maataloudellisesti hyvin erilaisia, johtuen tämä maamme ulottumisesta kauas pohjoisen napapiirin kummallekin puolelle, etelästä verraten suotuisista kasvuolosuhteista pohjoiseen, liki kaiken kasvullisuuden menestymismahdollisuuksien rajoja. Oulun läänissä, joka on lähes puolet koko maan pinta-alasta, onkin peltoa vain 1,1 % maa-alasta, kun taas koko muun Suomen yhteinen peltoala on vastaavasti 11,8 %. Niittyala sen sijaan on kummassakin osassa maata lähimain yhtä suuri, vaikkakin niittyjen merkitys kasvaa etelästä pohjoiseen. Maan eri käyttölajien selvittäminen ei ole tässä yhteydessä tarpeellista. Mainittakoon vain, että viimeisimpien tietojen mukaan on Suomessa peltoa 2,2 milj. hehtaaria eli ainoastaan 6½ % maapinta-alasta. Kun kuitenkin samalla tiedetään, että meillä on soita noin 10 milj. hehtaaria, mistä määrästä kolmannes mutasoita, ja että metsämaan nimellä kulkevista alueista voitaisiin huomattavat määrät helposti ja edullisesti raivata pelloksi, on maallamme suorastaan ensiluokkaiset edellytykset viljelysalan lisäämiseen. Pätevien asiantuntijoitten suorittamien varovaisimpienkin laskelmien mukaan on meillä käyttämätöntä viljelyskelpoista maata ainakin 2½ miljoonaa hehtaaria. Samalla on huomattava, että kunnollisesti viljeltynä voisi maamme elättää **omalla viljallaan** noin **neljä kertaa niin runsaan väestön kuin nykyään.** Nyt ovat asiat kuitenkin niin, että esim. vuonna 1932 tuotiin maahamme viljaa ja viljatuotteita 323 miljoonan markan arvosta.

Suomessa onkin aina vuodesta 1906 lähtien suunnattu maataloustuotanto pääasiallisesti rehuviljelykseen ja sen turvin pidettyyn karjanhoitoon. Karjamme vuosituotannon arvoksi voidaankin nykyisin merkitä yli 4 miljaardia markkaa. Tästä ei kuitenkaan ole vedettävä sitä johtopäätöstä, että karjanhoito olisi mallikelpoisella kannalla. Asia on suoraan sanoen päinvastoin. Meillä on kyllä karjoja maassamme, jotka tuottavat maitoa yli 4,000 kiloa lehmää kohti vuodessa, vieläpä paraatitapauksissa ja ulkolaisten väkirehujen avulla paljon enemmänkin, mutta viimeksi suoritetun maataloustiedustelun tulos osoittaa, että kaikkien lehmien vuotuinen keskilypsy on vain 1,750 kiloa. Kun kaikesta tuotetusta maidosta menee yli 50 % voin ja juuston valmistukseen, joitten tuotteitten hinnat ovat romahdusmaisesti laskeneet, jopa siinä määrin, että karjan ylläpitokustannustenkin heittäminen on tullut kyseenalaiseksi — valtion maksamista vientipalkkioista huolimatta, niin jää pakostakin hiukan epäselväksi tuo ammattioppikirjoissa toistettu lause, että maamme karjanhoidon tehtävänä on kansallispääoman kartuttaminen ja siitä saatavan tuotannon lisääminen niin, että se entistä paremmin voi täyttää sijansa kansamme aineellisena turvana ja sen henkisen kehityksen pohjana. En tahdo olla millään muotoa auktoriteetti karjatalouden alalla, mutta minusta on näyttänyt ja näyttää yhä edelleenkin, että tässä on tuijotettu *liian yksipuolisesti maitotaloustuotteitten eksporttiin,* syötetty kansalle margariinia ja ulkolaisia rasvoja sekä suuresti laiminlyöty kotimarkkinat. Näissä nyt elettävissä oloissa palautuvat ehdottomasti esille, paikalleen sattuneet suuren Snellmanin sanat: Tätäpä minä, jos suinkin voisin, tahtoisin häipymättömäksi teroittaa maamiesteni mieliin: »Kansakunnan tulee luottaa vain itseensä».

Ennenkuin siirryn käsittelemään maamme maataloutta Suomen Kansan Järjestön kymmenennen perusajatuksen valossa, pidän välttämättömänä hiukan kajota maataloutemme **kannattavaisuuskysymykseen,** eritoten siitä syystä, että tämä antaa jonkinlaisen pohjan maatalouden rahoitus- ja korkoasioitten käsittelylle. Tällöin on ensiksikin muistettava, että nuo paljon puhutut kannattavaisuustutkimukset perustuvat aivan mitättömän pieneen tutkimusaineistoon. Viimeisimmät tiedot ovat käytettävissä tilivuodelta 1931—32, ja niistä nähdään, että aineisto on saatu *vain 770 viljelmältä,* maamme kaikkien viljelmien yhteisen lukumäärän ollessa, kuten jo aikaisemmin mainitsin, noin 290 tuhatta. Lisäksi on huomattava, että puheenalaiseen tutkimukseen osallistuneet viljelmät ovat miltei kauttaaltaan maamme parhaimpia, ns. kirjanpitotiloja, jotenka niitten antaman kannattavaisuuskuvan täytyy pakostakin muodostua liian edulliseksi koko maataloutemme kannattavaisuuteen katsoen. Mutta koska tämän tutkimuksen tulokset ovat alallaan ainoat ja koska siinä ovat edustettuina viljelmiemme eri suuruusluokat, on sille tietenkin annettava suuntaa osoittava arvo. Kyseellisen tutkimuksen mukaan on maatalouden kannattavaisuus keskimäärin **vain 3,5 %,** vaihtelut 2,7—4,1 %. Sitä paitsi on todettavissa, että maamme eri osat ovat hyvin erilaisessa asemassa: Etelä-Suomessa on kannattavaisuusprosentti ollut 4,1, Kaakkois-Suomessa 3,2, Sisä-Suomessa 2,3, Pohjanmaalla 3 ja Koillis-Suomessa ainoastaan 1,2 %. Kun verrataan näitä alhaisia prosentteja niihin käypiin *korkoprosentteihin,* joita maanviljelijät ovat saaneet nykyisin pankkeihin ja muihin rahalaitoksiin maksaa, niin ymmärtää ilman muuta maatalousalallamme vallitsevan lohduttomuuden.

Suomen Kansan Järjestö lausuu päämaaliohjelmansa kymmenennessä perusajatuksessa seuraavasti: **Maataloutta kansantaloutemme päätoimena on järjestelmällisesti tuettava kokonaisuuden edun pohjalla, toteuttamalla järkiperäisiä maareformeja sekä luomalla elinkykyisiä uutisasutuksia ja ehkäisemällä kaikki maa- ja metsäkeinottelu.** — Tässä julkilausumassaan ei järjestömme ole pyrkinytkään mihinkään yksityiskohtaisiin ohjelmakohtiin, eikä sitomaan asiantuntijoitten mahdollisuuksia eri kysymysten järjestelyissä. Se on esittänyt vain sen aatteellisen suunnan, jonka pohjalla kaikki työ on ja tinkimättömästi suoritettava. Ilman tällaista suuntatausta muodostuisivat kaikki erilliset, vieläpä hyvätkin, yritykset maamme maatalouden järjestämiseksi pelkiksi näpertelyiksi. Mutta suuntaohjelmanakin sanoo mainittu perusajatus hyvin paljon. Se myöntää maataloutemme koko kansantaloutemme päätoimeksi, mutta asettaa samalla sen järjestelmällisen tukemisen ehdoksi **kokonaisuuden edun huomioonottamisen.** Siinä korporatiivisessa eli elimellisessä valtiossa, jonka luomisen Suomen Kansan Järjestö katsoo koko isänmaamme tulevaisuudelle välttämättömäksi, ei maatalous ole oikeutettu saamaan mitään *ansiotonta asemaa.* Maatalous omine asiantuntijoineen, paikallisine, maakunnallisine ym. järjestöineen hoitaa koko tuon elineturyhmän asiat ja kantaa samalla kortensa yhteisen Suomen menestykseksi. Elimelliseen valtioaatteeseen ei saata sisältyä agraarienempää kuin muutakaan terroria. Se seikka taas, että uudessa valtiossa, eritoten meikäläisissä oloissa, maataloudelle myönnetään päätoimen asema, johtuu suorastaan tämän elinkeinoalan väestön, s.o. talonpoikaisväestön, aivan erikoislaatuisesta sosialipoliittisesta merkityksestä sekä siitä panoksesta, minkä se maatalousmaassa kykenee aina, jos sillä on siihen tilaisuus, **koko maan luovalle toiminnalle tarjoamaan.** Mitä ensinnäkin talonpoikaisväestön sosialipoliittiseen merkitykseen tulee, niin sallittaneen siitä mainita eräitä tärkeimpiä kohtia. Talonpoikaisväestössä ilmenee voimakkaimmin pyrkimys vakinaisen asuntopaikan säilyttämiseen, kiintymys maakamaraan ja kotiseutuun sekä näille ominaisiin olosuhteisiin. Siihen ovat kotiseudun tunne ja isänmaan rakkaus erikoisen lujalle juurtuneet, ja se pysyy useimmiten ruumiineen ja sieluineen kiinni siinä turpeessa, jota sen esi-isät sukupolvasta sukupolveen ovat viljelleet. Vuokrakasarmeissa, bulevardeilla ja suurkaupungin kahviloiden kansainvälisessä hyörinässä isänmaallinen tunne sitä vastoin kuihtuu; siellä saavat alkunsa kaikenmoiset kansainväliset suhteet, ja poliittiset vehkeilijät koettavat eritellä isänmaakäsitettä sekä painaa alas ja vastustaa kotiseuturakkautta ja kansallista itsetuntoa, muka aikansa eläneenä kiihkoiluna. Mikä on sitten sen panos koko maan hyväksi? Maatalous ja talonpoikaisväestö eivät korjaa yksin itselleen sitä satoa, mikä maasta lähtee, vaan ne tuottavat muille

Salaperäisyvskö ja "arvovalta"

(Jatk. siv. 1)

asiat niin, että tileistä poistetaan ja varauksia tehdään yhteensä 47 mmk. Pankin osakepääomaksi tulee sen jälkeen 30 mmk., vararahastoksi jää 6.2 mmk. ja eläkerahasto 0.6 mmk.

Nämä tappiot ovat niin suuret, että runsaasti yli 1/4 pankin pääomasta on menetetty ja rohkeasti ylitetty se raja, jolloin pankkilaki vaatii erinäisiin toimenpiteisiin ryhtymistä, joihin yllä on viitattu ja valtioneuvoston puoleen kääntymistä. Onko näin tehty ja laki täytetty tässä suhteessa, ei ole tiedossamme.

Kuten yllä on sanottu, on selvää, etteivät nämä tappiot ole tulleet viime vuoden aikana, vaan muutaman vuoden kuluessa. Otaksumme, että pankkien tiliä ovat tarkastaneet vuosittain pankkien omat tarkastajat ja valtion tarkastajat ja näiden silmät esimerkiksi vuosi takaperin eivät näitä tappioita ole nähneet. Näin ollen ei tahdo mieli antaa täyttä »arvovaltaa« pankkitarkastuksille yleensä. Ovatko nyt tehdyt poistot riittäviä ja onko puheenaolevien pankkien vakavuus nyt ehdoton? Vastaavatko tehdyt leikkaukset todellisuutta vai ei?

Meillä ei ole mitään syytä horjuttaa luottamusta pankkeihin, mutta kun on nähty, miten juuri näiden »rohkeiden» pankkieikkausten julkitulon alla ilmeisesti tarkoituksella huijattiin asiain todellisen tilan tuntijoitten taholta Helsingin Osakepankin osakkeilla ja hintoja keinotekoisesti nostettiin, jotta osakkeista päästiin vapaaksi mahdollisimman suotuisasti, niin ei luottavasti voi enää kaikkiin asioihin hyvälläkään tahdolla suhtautua.

Ylläolevalla pohjalla tekee mieli vähistenkin vetää eräitä johtopäätöksiä. Meidän yksityispankkiemme antolainaus pyörein luvuin on 9.000 mmk. Näistä luotoista vastaavat yksilöitten ja yhteisöjen realiomaisuudet. Nämä taas ovat, kuten jokainen tietää, arvoissaan täydelleen romahtaneet. Tuonnoisina hyvinä aikoina ennen vuotta 1928 annettiin pankeista luottoa melko rohkeasti. On luonnollisesti vaikea sanoa, miten paljosta ihmisten omaisuudet ovat rasitettuja ja tuskin sitä ovat voineet pankitkaan arvioida, sillä ne, joilla yleensä luottoa on, ovat sitä saaneet useimmista pankeista. Ei voine suurestikaan erehtyä, jos sanoo, että luottoasaaneitten realivakuudet olivat rasitetut ainakin 60 %:iin saakka niiden arvosta v. 1927, siis ennen arvojen laskua. Luotonannin yhteissumma on 9.000 mmk. Yllämainitun arvion mukaan siis tätä luottoa olisi vastannut 1.5000 mmk. realiomaisuus. Nyt täytyy todeta, että omaisuudet ovat laskeneet pyörein luvuin 60 % arvostaan, joten niistä saadaan vain 40 % vapaassa kaupassa siitä, mitä ne olivat v. 1927. Jos tulee kysymykseen omaisuuksien pakkomyynti tai joukkomyynti, niin luonollisesti ei voida saada edes lähellekään tätä. Tämä merkitsee sitä, että sitä 9.000 mmk. luottoa, minkä pankkimme ovat antaneet, vastaan 60 % arvonalennuksen vuoksi vain 6,000 mmkn realiomaisuus, joten pankkien antamasta luotosta on nykyään 1/3 »tyhjän päällä«. Pankeilla on omat varansa. Kansallis-Osake-Pankin, Helsingin Osakepankin, Oy. Pohjoismaiden Yhdyspankin ja Maatalousosakepankin omat varat ovat pyörein luvuin 1.400 mmk. Mitä ovat kaikkien yksityispankkien omat varat yhteensä, emme voi tällä hetkellä sanoa, mutta luulemme, että ne eivät pysty korvaamaan yllämainittua 3.000 mmk, joka annettu luotto on nyt ilman vakuutta.

Tästä voi jokainen vetää selvän johtopäätöksen.

Tilanne kylmästi ajatellen on sellainen, että nyt eivät enää riitä Rydin mainostama »rohkeus, reippaus ja viisaus», vaan siihen tarvitaan todella reippaita, rohkeita ja viisaita otteita, että pankkimaailmassa pääsemme todellisuuspohjalle, ja saamme talouselämämme ter- veeksi.

Mieluumminko rahat savutorveen . . .

(Jatk. siv. 1)

Pankkien osakkaiden tappio ei olisi ollut nykyistä suurempi, mutta talouselämän voitot olisivat olleet paljon suuremmat. Ne 200 miljoonaa, jotka nyt on kirjoitettu savutorveen, olisi säilytetty **Suomen kansantaloudelle,** joskaan ei pankkien osakkaille enemmän kuin nytkään.

On siis **yritetty** pankkien osakkaille hankkia lisäosinkoa kokonaisuuden kustannuksella — mutta yritys on epäonnistunut.

Hankkimalla osakkailleen 7 % voittoa, on Helsingin Osakepankki aiheuttanut heille — 50 % tappion.

Tällaisiksi muodostuvat käytännössä ne »edut», joita kaikkien muka pitäisi saada »täysin vapaasti» tavoitella, ottamatta ollenkaan huomioon kokonaisuuden edun vaatimuksia.

Olisi kuitenkin erehdys olettaa, että pankkiherrat olisivat **lyhytnäköisyydessä** tällä tavalla »tappaneet kultamunia munivan kanan». Päinvastoin tämä aivan **määrätietoisesti** kuuluu rahavallan toimintaohjelmaan. Ostelemalla polkuhintoihin koronkiskonnan alle sortuneet yritykset ja vakuudet, ja keinottelemalla pörssissä pankki- ym. osakkeilla, kerää rahavalta vähitellen kynsiinsä suurimman osan kaikesta realiomaisuudesta — Suomen kansan laajojen rivien köyhtyessä. Näin ajetaan yhä kasvavia laumoja punaisuuden leiriin, mutta pidetään ne kurissa »valkoisten» aseiden avulla. Herää, Suomen kansa näkemään minne sinua johdetaan! Nouse pysähdyttämään tämän perikatoon johtavan kehitys.

Tämä on TÄRKEÄMPI tehtävä kuin »luottamuksen säilyttäminen luottolaitoksiimme«.

Siihen velvoittakoon **niitä,** jotka ovat **vastuussa** luotto- ja rahatoiminnasta maassamme. Ja **tämän** velvollisuutensa täyttämiseen voi Suomen kansa heidät pakoittaa hyvin yksinkertaisella ja tehokkaalla keinolla: kieltäytymällä kumartelemasta sellaiselle »arvovallalle», jota ei ole ansaittu, vaan joka käytetään vain verhoksi luovan työn saalistamisen peittämiseksi.

Luottamus talouselämään . . .

(Jatk. siv. 1)

pörssissä. Ja siellä on niitä kuluneen tammikuun aikana kaupiteltu vielä paljon runsaammin kuin joulun edellisinä päivinä. On ollut päiviä, jolloin on myyty Helsingin Osakepankin osakkeita 10,000—14,000 kappaletta, kun samoina päivinä on kaupattu vain muutama sata kappaletta muiden suurpankkiemme osakkeita.

Luottamus luottolaitoksiin turvattava mutta oikein keinoin.

Ei mikään ole enemmän omiaan »järkyttämään luottamusta luottolaitoksiimme», »häiritsemään talouselämän tasaista kulkua«, j.n.e, kuin pyrkimys pöngittää luottojärjestelmäämme **keinotekoiseksi** ja »varovaisuuden» nimellä verhotuilla salaperäisyydellä. Sellainen vain herättää epäoikeutettuja epäilyksiä oikeutettujen lisäksi ja perättömiä huhuja aiheellisten lisäksi. Samallaisilla tekosyillä piti keskiajan katoolinen papisto raamatun sisällön salassa maallikoilta, vaikka itse asiassa tämä oli vain temppu kirkollisten etuoikeuksien vaalimisen verhoamiseksi. Kansantaloutemme elimistössä vastaa raha- ja luottojärjestelmä verenkiertojärjestelmää. Se ei saa pienemmissäkään määrin palvella yksityisiä etuja. Sen tulee olla kansakunnan talouselämän kokonaisuuden palvelija.

Saksan kirkkoriita

on vain hallinnollinen kysymys.

Sen ytimenä on virkailijain leipäpala

Saksan kirkkoriidasta on näkynyt meidän päivälehdissämme jos jonkinlaisia uutisia ja pitkiä »selostuksiakin». Yhdestäkään niistä ei ole kuitenkaan selvinnyt tämän muka monimutkaisen kysymyksen sangen yksinkertainen pohja ja ydinkohta, joka on seuraava:

Saksan nykyinen kasallissosialistinen hallitus suhtautuu täysin vapaamielisesti uskonnollisiin kysymyksiin. Se on periaatteellisesti valtion johdon sekaantu-

(Jatk. siv. 4.)

Valtakunnan taloudellista itsenäisyyttä lujittamaan, Kotimaista Viikkoa viettämään!

Viiden vaikean pulavuoden jälkeen näyttää maamme elinkeinoelämä — kokonaisuutena katsoen — olevan kulkemassa valoisampaa ja toivorikkaampaa aikaa kohti. Eri yhteiskuntaluokkien ja elinkeinoryhmien itsekohtaisten, raskaitten uhrausten ja ponnistusten ansiosta on maamme kansallistalous sittenkin suhteellisen hyvin kyennyt selviytymään pulan pahimmilta hävityksiltä. Siihen on osaltaan edesauttanut se taloudellinen isänmaallisuus ja uskollisuus omaa tuotantoaan kohtaan, jota Suomen kansa on kestettyinä pulavuosina osoittanut. Näin ollaan jälleen jouduttu vakavammin ajattelemaan sen taloudellisen valistustoiminnan merkitystä ja tarpeellisuutta, jota Kotimaisen Työn liiton ja sen ympärille ryhmittyneiden piirien sekä muidenkin taloudellisten järjestöjen taholta on jo vuosikymmeniä harjoitettu kotimaisen yritteliäisyyden ja elinkeinollisen toiminnan kannattamisen ja suosimisen hyväksi. Pääasiallisesti tämän valistustyön ansiota on se yhtenäinen opinioni, jonka turvin maatalouden ja teollisuuden elinehtoja on viime vuosina kyetty suojaamaan.

Mutta parempien aikojen ensimmäisten oireiden tuskin ilmestyessä näköpiiriimme ja tuntumaamme ulkomainen kilpailu on taas valmis viipymättä käyttämään hyväkseen kansalaisten enentynyttä ostokykyä, samaan aikaan kuin meidän vientiteollisuuksiemme ja maatalouden tuotteiden menekille koetetaan useinkin juuri samoissa, meidän kanssamme kilpailevissa maissa asettaa mitä vakavimpia esteitä. Kauppa- ja kauppasopimuspoliittisessa suhteessa olemme nyt tulleet merkittävään taitekohtaan, joka voi tuoda tullessaan hyvinkin epämiellyttäviä yllätyksiä ja varsin oleellisesti muuttaa sitä edullista kauppatasetta, jonka pysyväisyyteen meillä ehkä on taipumusta liiaksi luottaa.

Nykyisen taloudellisen tilamme monista kieltämättömistä valopuolista ja helpottuneisuudesta huolimatta meillä on edessämme vielä monta vaikeata kysymystä ratkaistavana. Tähänastiset ulkomaiset menekkimaamme toinen toisensa jälkeen supistavat tuotteittemme pääsyä niihin, voivatpa sen kokonaan lopettaakin. Voimakas, laajentunut kotimainen teollisuus ja sen palveluksessaan pitämä hyvinvoipa palveluskunta ja työväestö sekä muu kuluttajaväestö kotimaassa on silloin sellainen varma kuluttajapiiri, johon maataloutemme voi tuotteitaan sijoittaa, samalla tehden teollisuustuotteitten enenevän menekin mahdolliseksi maataviljeleviin väestöpiireihin. Meidän on pidettävä huoli siitä, että näiden tärkeiden elinkeinoryhmien terve kehitys pääsee jatkumaan ja ettei niiden tarvitse saavuttamistaan asemista luopua eikä luovuttaa niitä yhä määrätietoisemmin ja voimakkaammin hyökkäämään lähteneelle ulkomaiselle kilpailulle. Meidän on edelleenkin pidettävä varamme, että kansakunnan voimistuva ostokyky ensi sijassa suuntautuu oman maan tuotteisiin, niin ettei alkamassa oleva talouselämän helpottuminen tyrehtyisi heti alkuunsa.

Meidän käytettävissämme on keino, jolla me aina ja voimakkaasti voimme puolustaa oman tuotantomme elinehtoja, taloudellista riippumattomuuttamme, ase, joka ei kiivaimmankaan kauppasodan aikana eikä ankarimpainkaan kauppasopimusehtojen vallitessa jää tehottomaksi. Se ase on *aktiivinen taloudellinen isänmaallisuus.* Tätä asetta eivät maailman mahtavimmatkaan voi meiltä riistää eivätkä tehdä tehottomiksi niin kauan kuin me itse haluamme sitä käyttää. Jos meidän mielissämme edelleenkin pysyy velvoittavana vallalla kaiken kotimaisen suosimisen elävä halu ja jos me sen mukaisesti menettelemme osto- ja kulutustoiminnassamme, niin suhteellisen vähän silloin merkitsevät ankaratkin kauppasopimusten ehdot, voimakkaimpienkin maiden harjoittama kilpailu ja painostus. Oman maamme tuotanto- ja kulutusmarkkinat voimme vain me itse tuhota, vieras ei milloinkaan lopullisesti. Omastaan ylpeä, omaansa kunnioittava ja rakastava kansa on ulkomaisia kilpailijoitaan vastaan voimakas niinhyvin taloudellisesti kuin poliittisestikin, sekä neuvottelupöytien ääressä että maailmanpolitiikan moninaisissa vaihteluissa.

Siinä mielessä, että kansalaisten ajatukset taas yleisemmin ja vakavammin kääntyisivät näihin tärkeihin kysymyksiin, ja tarjotakseen suomalaiselle tuotannoile tilaisuuden edes osittaiseen yleisempään esittäytymiseen, *Kotimaisen Työn r.y. toimesta järjestetään 25. 2.—3. 3. välinen aika erityiseksi Kotimaiseksi Viikoksi,* jonka kuluessa tehostetaan oman maan yritteliäisyyden, työn ja tuotannon ensikohtaista merkitystä olemassaolollemme, taloudelliselle ja valtiolliselle itsenäisyydellemme.

Taloudellinen isänmaalisuus on tällä hetkellä tarpeellisinta, maatamme eniten voimistuttavaa isänmaallisuutta. Sen välttämättömyyttä terottamaan ja muistuttamaan omistakaamme tämän vuoden Kotimainen Viikko. Allekirjoittaneet teollisuuden, maanviljelyksen, kaupan ja muiden talouspiirien sekä yleisten sivistysharrastusten edustajat vetoamme täten Suomen kansaan, kaikkiin sen väestö- ja elinkeinoryhmiin, kehoittaen kansalaisia yleisesti liittymään Kotimaisen Viikon ajatuksen ympärille ja 25. 2.—3. 3. välisenä aikana paikkakunnillaan sopivalla tavalla viettämään viikkoa. Tunnussanamme: *Kotimaan työn tuotteet omassa maassa yleiseen käyttöön ja kunniaan* — muuttukoot Viikon aikana ja vaikutuksesta yhä eneneville kansalaispiireille todelliseksi, velvoittavaksi ohjeeksi jokapäiväisessä elämässä.

Tammikuulla 1934.

Joukko kansalaisia.

Vapaus ja palveleminen.

Elämme aikaa, jolloin moni iskusana joutuu uudelleen arvioitavaksi, jolloin individualismin (yksilöllisyysopin) ja liberalismin (vapaamielisyyden) niille antama sisältö joutuu uudelleen puntaroitavaksi. Ne eivät nimittäin ole osoittautuneet käytännössä sellaisiksi, joille yhteiselämä voisi rakentua. Varsinkin koskee tämä iskusanaa ja käsitettä »vapaus».

Jo Plato aikanaan tuomitsi vapauden sellaisena, kuin sen oli omaksunut kreikkalainen demokratia. Varsin kovakouraisesti hän sen peittosikin, kutsuen sitä petolliseksi, koska sitä seuraa kaikkien sota kaikkia vastaan. Näin voitaneekin käsittää asia, niin kauan kuin käsitteen määritelmä rajoittuu individualismiin. Erikoista vauhtia väärälle vapauden käsittämiselle antoi Ranskan vallankumouksen jälkeen valtaan päässyt liberalismi-vapaamielisyys, joka opettaa, että vapaus on yksinään, erillään muista käsitteistä oleva käsite. Tällainen liberalismi opettaa, että yksilöllinen vapaus, omahyväinen »minä», on kaikki kaikessa ja että yhteiskuntakin on tällaisten yksilöitten summa. Näin käsittää asian nykypäivien demokratiakin. Nykypäivien demokratiankin mukaan »vapaus» ja palveleminen esim. ovat toisilleen vastakkaisia käsitteitä. »Se, joka on vapaa, ei voi palvella», ja tämä omaksuttiin tunnuslauseeksi. Henkilökohtaista mielivaltaa ihailtiin persoonallisena vapautena ja palveleminen leimattiin ihmisarvolle sopimattomaksi, korkeintaan siihen asti sallittuna, kuin se tuotti kullekin yksilölle itselleen tyydytystä ja hyötyä.

Alkuperäisessä muodossaan on pohjoismaalaisella »vapauden» käsitteellä jokin erikoisen omintakeinen piirre, jota kuvaa seuraava kertomuskin: Kun Ruotsia ja Norjaa yhdisti vielä perssonaaliunionooni, oli Ruotsin kunigas saapunut johonkin Norjalaiseen maalaiskylään, jossa astui erääseen taloon. Talon isäntä otti kuninkaan vastaan istuen rauhallisesti jakkarallaan. Kun hänelle tästä huomautettiin, sanoi hän »Minun sukuni on asunut tätä taloa jo vuosituhansia, mutta Bernadottet eivät ole asuneet koko maassa vielä vuosisataakaan. Tottakai kuninkaan olisi noustava ylös minun edessäni eikä minun kuninkaan edessä». Eihän voida kieltää tältä norjalaiselta talonpojalta kunnioitettavaa itsetuntoa ja samalla omintakeista käsitettä vapaudesta, s.t.s. käsitystä jostakin korkeammasta yhteiselämän muodosta, valtiosta ja isänmaasta. Tällainen käsitys lähentelee individualismia eikä tarvitse kuin pieni annos lisää demokratiaa (jossa demos-kansa, määrää) kuin ollaan »ihanne-yhteiskunnassa». Tuo talonpoika ei näet tunnustanut kuningasta yhteisön hyvivoinnin ja valtion symboolina, jonka alainen hänenkin tuli olla.

Maailmansota ehkä enemmän kuin mikään muu on avannut ihmisten silmät huomaamaan, että yksilö ei ainoastaan elä itseänsä varten, vaan suurempaa yhteisöä varten, lähinnä kansaansa ja isänmaatansa varten. Kuinka olisikaan muuten käsitettävissä ne suurenmoiset voimain ponnistukset, joita eri kansat osoittivat sodassa. Ei suinkaan liberalismin ja itsekkään, yksilöllisen vapauden seurauksena. Maailmansota todistaa jäävämättömästi, että vapaus ja palveleminen kuuluvat eroittamattomasti yhteen ja että ilman sitä ei mikään kansa voi nousta korkeammalle, ei henkisesti eikä aineellisesti, kansallisvaltiona. Eikö oma vapaussotamme todista samaa. Nimenomaan näitten käsitteitten oikea arviointi oli ensimäinen ehto vapaussodan onnistumiselle, itsenäisyytemme saavuttamiselle. Tämän ymmärtämisen jatkuva tehostaminen on ehtona itsenäisyytemme säilyttämiselle.

Jokaisella kansalaisella on velvollisuuksia omaa kansaansa, isänmaata ja valtiota kohtaan. Mutta hänen henkilökohtaista vapauttaan ovat rajoittamassa yhteiselämän vaatimukset, jotka pakoittavat huomioimaan yhteisedun ennen yksilön etua, eikä päinvastoin kuten liberalismi opettaa. Valitettavasti löydetään meillä liian paljon tämänvaatimuksen unohtajia poliittisten puolueitten johtohenkilöissä ja rahamiespiireissä, jotka väärän vapaamielisyyden varjolla eivät edes halua huomata omia edesauttajiaan, koskapa ovat itsekkyyden sokaisemia. Kuinka usein näemmekään, että vapauden varjolla harjoitetaan mitä räikeintä lähimmäisen sortamista, josta hätäkin ja kurjuus yhteiskunnassa ovat seurauksena.

Liberalismi ei näe rajoja yksityisen ja valtion etujen välillä. Liberalismin valossa on yksilö vaan näyttäytyvä ja taas katoava olio, »minä». Liberalismi ei tunnusta, että ihmisen tulee omata toimintansa, tarmonsa, elämänsä, arvonsa ja merkityksensä yhteenkuuluvaisuudessa ihmiskuntaan, niinkuin ihmiskunnan historia todistaa. , ja jota yksilö mielivaltaisesti ei voi muuttaa ja muovailla, vaan jossa yksilöstäkin vasta tulee ihminen. Tällainen yhteenkuuluvaisuus sisältää uskonnon, kansan, kielen, sivistyksen, historian ja valtion. Liberalismi ei tunnusta, että ihminen saa merkitystä ja pysyväisyyttä oman kansansa ikuisuudessa, jonka entisyyteen ja tulevaisuuteen hänet yhdistää lukemattomat sukupolvet.

Liberalismi näkee mielellään sellaisen valtioaatteen toteutuvan, jossa kukin elinkeinohaara yksin pyrkii määräämään valtiokoneiston toiminnan, sillä se sisältyy olennaisesti individualistiseen vapauden käsitteeseen. Tällaisesta on kuitenkin seurauksena yhtämittainen valtataistelu yhtesedun kustannuksella. Eikö näinollen olisi onnellisempaa, jos individuaalinen *vapaus* pakoitettaisiin alistumaan kansan ja valtion *palvelukseen.* Demokratian ei tarvinne olla esteenä saatettaessa järjestys, hyvinvointi ja valta sopusointuun vapauden käsitteen kanssa. Yhtävähän voidaan tuomita mitään muutakaan järjestelmää, sillä on muistettava ettei mikään järjestelmä saa olla itse tarkoitus ja päämäärä, vaan että päämääränä tulee olla koko kansan hyvinvointi. Ainahan tulee olemaan yksi hallitseva ja yksi hallittava. Kun demokratiaan aina kuitenkin sisältyy puoluevalta toisten puolueitten yli tahi enemmistövalta vähemmistön yli, voi sekin harvoin taata parhaimpien valtaa. Päinvastoin demokratialla on taipumusta vetää kyvyt ja *siveellisesti* vapaat massojen tasalle.

Vapauden harrastus on vedetävä ylös alennustilastaan palvelemaan kansanyhteisöä. Vasta sitten kun se onnistuu, voidaan uskoa uusien kansa-persoonallisuuksienkin syntymiseen, johonka sisältyy työskentely menneisyyden pohjalla nykyisyydessä tulvaisuutta varten. Liberalistit tuntevat vain nykyisyyden. Yhtävähän kuin he tuntevat »sinua» ja »meitä», yhtävähän heillä on oikeata historian tuntemusta. Historia näet pakoittaa edesvastuuseen ja panee heidät perinnön vaalijiksi ja kartuttajiksi sekä vaatii tilitystä. Historian tunteminen, esi-isien ja oman kansan perintö panee tien pystyyn väärälle vapaamielisyydelle, mutta antaa työskentelyä oikean vapauden harrastelulle valtiota rakentavassa mielessä.

Kansan tulevaisuus riippuu sen ajatuksista ja teoista, jotka eivät ole yksityisiä ja hetkellisiä piirteitä, vaan kuvaavat koko kansaa. Mikäli näihin ajatuksiin ja tekoihin sisältyy oikea kuva oman kansan historiasta, sikäli tämä kansa löytää myöskin päämääränsä ja elämän tarkoituksen. Tällaisen kansan jäsenille ei vapaus ole mielivaltaa ja oman edun tavoittelua, vaan muodostuu se palvelemiseksi koko kansaa varten.

Nykyinen aika on monessa suhteessa uudestisyntymisen aikaa. Vanhaa ja kelpaamatonta heitetään romuna tunkiolle. Aika on paikanvaihdon aikaa. Samalla kun ihmisissä syntyy uusi maailmankatsomus, jossa kansallisuusyhteisö muodostaa työtantereen sekä aineelliselle että henkiselle viljelylle, samalla syntyy uudelleen koko kansa, joka käsittää *vapauden* kansansa *palvelemisen* velvollisuudeksi.

P.O.

卐

Kolme kukkaa.

Sankariuhreja muistellen.

Murheen maailmasta
riemu juuret saa.

Taiston tuoksinasta
rauha puhkeaa.

Elo kuolemasta
vasta versoaa.

Helmi Kallio.

Maaseutulaisen ajatuksia.

Se uusi, kansallissosialistinen maailmankatsomus, jota Suomessa Suomen Kansan Järjestö, Herää Suomi nimisen lehtensä ja tuhansien rivimiestensä välityksellä tekee tunnetuksi, on tietenkin ollut kaikille puolueillemme sekä niistä ainakin nimellisesti eroutuvalle IKL:lle monestakin syystä katkeraa. Kun he äänensä käheiksi huutaen kerskuvat taistelevansa puhtain, rehellisin asein, on syytä heidän työskentelytapojaan lähemmin tarkastella. Kaikenlaisia perättömiä vaiheita levittäen, koettavat he mustata järjestöämme ja tekaisevat toiminnastamme mitä hurjempia huhuja, jotka he itsekin tietävät perättömiksi. Sini-Mustien suosiollisella avustuksella repivät he ilmoituspylväistä juhliamme koskevat mainostukset. Ravintoloihin, kahviloihin y.m. yleisölle luettavaksi tilatut järjestömme toimintaa ja aatetta valaisevia lehtiä he erikoisella ahkeruudella hävittävät, ollaanpa jo niinkin pitkällä, että eräät yliopistosivistystä nauttivat S. M. jäsenet ovat muistaneet jäseniämme uhkauskirjeillä, luvaten palkita työmme ja vaivamme, kun he kerran pääsevät tätä maata parturoimaan. »Me takaamme, että jokaisen SKJ:n jäsenen hikirauhaset tulevat työskentelemään ensiluokkaisesti vankileireillämme» — päättyi eräskin uhkaus. Kiitos ja kunnia. Jumala ei kiellä ihmisiltä korkeita ajatuksia. Entäs ne hokkus-pokkus temput, jolla he värväävät alokkaita puolueeseensa. Silmänkääntäjä-taikurikin tuntisi kateuden kouristuksia itsessään, jos vaivautuisi kerrankaan heidän juhliansa seuraamaan. Sen verran heissä kuitenkin on rakkautta työläisiin, että houkuttelevat heitä kokouksiinsa, — pullakahvilla, eihän sitä tyhjällä vatsalla jaksa »eläköötä» huutaa. Tästäkin yrityksestä on tulos ollut nolla. Mitä tulee IKL:n alaiseen Vapaan Työväen Liittoon, riittää siitä lausunto: »Eläköön humbuugi».

Viimeiset iskusäveleet ovat: että lehtemme kustannusmenot, järjestömme ja lehtijaostomme toimihenkilöt saisivat taloudellista apua — Saksasta. Nämä valheet voidaan todistaa perättömiksi koska tahansa. Ei kukaan Järjestössämme saa palkkaa. Se kansainvälinen rintama, johon lukeutuvat juutalaiset, marksilaiset, vapaamuurarit ja kansainvälisen pääoman edustajat, joita vastaan SKJ taistelee, on läheisissä suhteissa IKL:ään.

Se parjaustulva, jota IKL käyttää vastustajistaan, on heidän ohjelmansa mukaista ja koituu loppujen lopuksi ketun raudoiksi heille itselleen. Kansa herää näkemään heidän aatteittensa sisältävän vain tyhjää ilmaa.

SKJ on jo muutaman kuukauden kestäneen toimintansa aikana koonnut tuhansia kansalaisia lippunsa ympärille kaikista valtiollisista puolueista. Kymmeniätuhansia on niitä, jotka ovat omaksuneet meidän maailmankatsomuksemme. Taistelurintamamme voimistuu päivä päivältä kutsuen yhä uusia rivistöjä levittämään aatettamme kaikkialle, siksi kunnes Suomen kansa on yksimielinen ja eheä.

Emme tahdo tällä lyödä puolueitten yksityisiä jäseniä ja suuria joukkoja, sillä heidän joukoissaan on paljon tosiisänmaallisia, rehellisen taistelumielen omaavia ja täyden mitan veroisia kansalaisia.

Kansalainen, isänmaan ystävä, työläinen, talonpoika, virkamies, sinäkin voit liittyä Suomen Kansan Järjestöön. Sinä voit liittyä riveihimme luomaan uutta Suomea, vapaata kansallisvaltiota, jonka perusajatuksena on oleva: yhteisetu ennen yksityisetua.

Valkoinen aseveli. Sinä, joka keväällä 1918 syöksyit rinta rinnan vasten isänmaasi vihollisten, ryssien ja heihin liittyneiden punaisten puoluepukarien harhaan johtamien kansalaisten surman tulta vastaan, ilman palkkion, suosion tahi itsekkäiden pyyteiden kannustusta, sinä tiedät, että rintamamme odottaa Sinua. Sinun ja aseveljiesi työn jatkaja on SKJ, joka kutsuu Sinua takaisin kansalliseen rintamaan.

15 vuotta sitten annoit Valkoisen Suomen testamentin puoluepukarien hoidettavaksi. Sinä tiedät tulokset tästä työstä: puute, kurjuus,. suureneva työttömyys ja entistä katkerampi viha puolueiden kesken. Kuilu työnantajan ja työntekijän välillä suurenee ja yleinen mieliala katkeroituu. Alkaako kaikkien sota, kaikkia vastaan?

Hakaristi, valon ja onnen merkki, uuden nousevan Suomen aurinko kutsuu Sinua takaisin taistelurintamaan kansamme orjuuttavia voimia vastaan. Kansalainen, herää jo tänään ja liity Suomen Kansan Järjestön riveihin. Kansallissosialismi luo uuden Suomen aatteellisen vallankumouksen tietä. Vain kansallissosalismi pelastaa kansakunnat punaisen käärmeen kidasta. HERÄÄ SUOMI!

Valkoinen aseveli maaseudulla.

Saksan kirkkoriita . . .

(Jatk. siv. 3)

mista *uskonnollisiin* kysymyksiin. Koko kirkkoriita Saksassa koskee yksinomaan kirkon *hallinnollista* puolta, eli toisin sanoen hengellisen säädyn leipäpalaa.

Vanhan järjestelmän aikana oli Saksan evangelis-luterilaisessa kirkossa yli 20 eri »kirkkoa», joilla itsekullakin oli omat hallinnolliset elimet, usein moninaisine korkeapalkkaisine virkatoimineen y.m. tulolähteineen. Tämä seikka merkitsee kansantaloudelle huomattavaa rasitusta, ja uskonnolliselle elämälle tuskin muuta kuin turhien riitojen lähdettä. Nuo eri »kirkot» olivat uskonnon alalla jotakuinkin samaa, kuin mitä vanhat, keskenänsä alituisesti riitelevät puolueet olivat poliittisella alalla.

Sentähden Saksan hallitus pyrkii maan evangelis-luterilaisen kirkon *hallintokoneiston* yksinkertaistuttamiseen, valtakunnanpiispa *Müllerin* johdolla — — eli johtajaperiaatteen sovelluttamiseen kirkon hallinnollisella alallakin.

Tätä luonnollisista syistä vastustavat — aivan itse uskonnollisista aatteistaan riippumatta — *kaikki* ne ainekset, jolle vanha monimutkainen järjestelmä oli tuottanut taloudellisia etuja. Valtakunnanpiispa Müller, jolle Hitler on antanut vaikean tehtävän yhtenäistyttää Saksan evangelisluterilaisen kirkon hallinto, on jonkun verran taipuvainen voimakkaisiin otteisiin ja ehkä toivoo tässä suhteessa enemmän tukea valtiovallalta, kuin mitä Hitler on taipuvainen hänelle myöntämään, koska hän vaatii että piispan tulisi aivan itsenäisesti selviytyä tehtävästään.

Saksan katolilaisessa kirkossa taas ei ole tällaisia eri suuntia, joten se on muodollisesti kirkkoriidan ulkopuolella. Käytännössä katolilaiset kuitenkin lietsovat evangelis-luterilaisten keskenäisiä riitoja, toivoen tällä menettelytavalla heikentävänsä niiden asemaa ja siis siten voittaa enemmän jalansijaa katolilaisuudelle.

卐

Ammattikerho

toimeenpanee keskustelutilaisuuden Ylä- La Rotoudessa t.k. 10 pnä klo 20.

Maisteri Anttonen pitää tilaisuudessa esitelmän aineesta: Yksityisyritteliäisyys kansantaloudellisena tekijänä. Toimistopäällikkö Lindqvist puhuu päivän tapahtumista.

Pääsy on vapaa.

kansanluokille *ravintoaineita* sekä lisäksi *terveitä ihmisiä* ja *uutta verta.* Mitä voimakkaampana väestön virtaaminen maaseudulta kaupunkiin tapahtuu, sitä terveempänä pysyy myös kaupunkilaisväestö ja sitä suuremmiksi tulevat sen saavutukset esim. tieteen, taiteen ja tekniikan aloilla. Ja maan puolustuskyvyn kannalta katsottuna on talonpoikaisväestön osuus suorastaan ratkaiseva.

Erikoisesti tänä aikana, jolloin **työttömyys** kahlehtii kansaamme, kääntyvät katseet maatalouteen. Se ei kuitenkaan, itse hädässä ollen, voi ojentaa auttavaa kättään. Nykyinen järjestelmä ei ole kyennyt, eikä kykenekään, tekemään maataloudesta tässä maassa, jolla on suunnattomat edellytykset hyvinvointiin, sitä *regulaattoria,* jonka avulla koko työttömyyskysymys olisi melko helposti järjestettävissä sekä nyt että vastaisuudessa. Ja tämä tapahtui juuri perusajatuksen edellyttämällä tavalla, s.o. toteuttamalla järkiperäisiä maareformeja sekä luomalla elinkykyisiä uutisasutuksia. Mutta tähänhän tarvitaan paljon rahaa, vastattanee vieläkin hyvin monelta taholta. Ei rahaa, mutta sitä enemmän **luottamusta työhön,** joka on kaiken jatkuvan kehityksen perusedellytys sekä samalla pääomienkin luoja. Italian loistavat suoritukset tällä alalla, ja osaksi jo Saksankin, todistavat tämän. Mutta fascistien ja natsien töillä ja mielipiteillä ei ole meikäläisissä oloissa todistusvoimaa! Tällöin onkin mieluista viitata ruotsalaisen **Rösiö'n** teokseen Revolt, joka ilmestyi jo 25 vuotta sitten, s.o. aikana, jolloin kansallissosialismia ei tunnettu edes nimeltään. Puhuessaan rahakysymyksen yhteydessä uusiin periaatteihin siirtymisestä lausuu Rösiö seuraavat painavat sanat: »Hallitukset ovat tottuneet mittaamaan kaikki kullan mukaan sekä työssä että vaaliuurnalla. Johtavissa periaatteissa on jotain tavattoman raakaa ja eläimellistä. Se on »vakuus», eikä työ, se on aine, eikä henki, jota pidetään korkeimpana. Työ on kuitenkin paras kaikesta! Rahan tulee vain liikkua edestakaisin, se ei saa jäädä yksiin taskuihin. Ei tarpeetonta pääomain kasvamista! Rahan tulee olla vain keinona eikä päämaalina — ei kenenkään omaisuutena, ei kenenkään Kainin-nuijana, vaan kaikkien tarpeellisena työkaluna. Toisten aikain täytyy koittaa.» Näin Rösiö.

Maa- ja metsäkeinottelun ehkäiseminen on aivan oleellinen kohta selostamassani peruskysymyksessä. Kyseellinen keinottelu, suureksi turmioksi maataloutellemme, rehoittaa vieläkin kaikista lainlaadintatoimenpiteistä huolimatta. Vain vasta silloin, kun maatalous muodostaa ammatillisen ja asiansa hoitavan renkaan elimellisessä kokonaisuudessa, voidaan tämäkin vitsaus poistaa päiväjärjestyksestä, ja ehdoitta.

SKJ tuntee ja tunnustaa, toistaiseksi vähäiset voimansa niin suuren asian kuin maamme maatalouskysymyksen järjestelyssä. Mutta sen on sittenkin taisteltava ja saatava leviämään tätä **taisteluintoa** yhä laajimpiin piireihin, **juuri maatalousväen sankkoihin kerroksiin, vietävä hakaristi Suomen vainioille.** Herää Suomi!

O. R.

Nykyhetken tärkeä vaatimus.

Suomen kansalainen, lienet ken tahansa, vaan erikoisemmin juuri sinulle, maatyömies, viilun kääntäjä, joka itsekin olen, tahdon haastella aikamme tilanteesta. Sinulla on aina avoinna kaksi tietä, hyvä ja paha, kummanko valitset? Riippuu omasta itsestäsi —. Sinä aherrat raskasta työtä, aamusta myöhään iltaan, ehtimättä ajatellakaan juuri mitään muuta, kuin että määrätty päivätyösi tulisi kunnollisesti tehdyksi, joka muuten onkin kunnon työmiehen oikea ajatus. — Mutta sinun pitää ajatella omaa elämääsi, yhä ja yhä edelleen. Älä sano, että huomiset huolet pois, näin ei saa tapahtua, vaan avaa silmäsi ja korvasi, nähdäksesi ja kuullaksesi, mitenkä maamme poliittiset puoluejohtajat ja -lehdet, sinkauttavat toinen toistaan vastaan yhä kriitillisempiä ja ristiriitaisia kirjoituksia sekä puheita, joiden innokas lukija ehkä vielä — sinäkin työmies saatat olla. Sinun täytyy se tulia nyt jo ymmärtämään, että tällaisella puoluekiihkoilulla, lietsotaan pelkkää vihaa ja katkeruutta jo kylliksi paljon kärsineeseen kansaamme. Työmies, älä salli tällaisen pitemmälti jatkua, vaan iske täydellä tarmollasi kaikkia puoluepomoja ja heidän apulaisiaan vastaan. Astu riveihimme taistelemaan sen yhteisen hyvän puolesta, jossa vielä sinunkin työsi tulee arvoon ja kunniaan. Älä anna marxilaisten epäjumalien huiputella itseäsi enää, vaan ala rohkeasti ja itseesi luottaen, tavoitella sitä päämäärää, joka johdattaa sinut, sinun lapsesi ja koko sinun maasi ja kansan onnellisemman elämän ratkaisuun. Tämä päämaalimme voi olla kovienkin ponnistusten takana, jossa kysytään sinulta voimaa ja sitkeyttä, mutta tätä kumpaakaan ei saa sinulta puuttua. Siis herää, nouse ja ravista harteiltasi kaikki epäuskoisuuden saasta.

SKJ-rivimies.

卐

Ostakaa SKJ:n arpajaisten arpoja !

Suomen Kansan Järjestö
JÄRJESTÖTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki, Etelä Makasiininkatu 6.

Puhelimet:
Järjestön johtaja .... } 24 100
Toimiston päällikkö . }
Järjestön rahastaja .. }

Lehtijaosto:
„ kassa .... } **34 793**
„ ilmoitukset . }
„ tilaukset .. }

Toimitus 21 456
Arpajaistoimisto 33 156
Työtoimisto 24 100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO,
E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Uudenmaan piirikanslia,
E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Turun aluekanslia,
Turku, Rauhank. 8, puh. 3455.
Mäntsälän alue,
Mäntsälä, Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue,
Karjaa. Puh. 1 41
Kuopion aluekanslia,
Kuopio, Puijonk. 15. Puh. 991.
Vaasan I aluekanslia,
Korsholma, opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia,
Vaasa, Vaasanpuistikko, Kerman
Viipurin aluekanslia,
Viipuri, Ristimäki, Kaalimaankatu 2, Saarinen.
Jyväskylän alue,
Jyväskylä, Emans. Puh. 2 31

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja.

Tilaushinnat:
1/1 v. .... 35:—
1/2 v. .... 20:—
1/4 v. .... 15:—
1 kk. .... 6:—
Irtonumeron hinta .... 1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm. tekstin jälkeen 1:—, tekstissä 1:20, määrätyliä paikalla 10 % koroitus.

Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1934.
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapainon Oy.